

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedkyně senátu JUDr. Jaroslavy Bartošové a přísedících PhDr. Soni Haluzové a Petra Drdly v hlavním líčení konaném dne 4. prosince 2017

takto:

Obžalovaný

J.K., nar. XXXXX v XXXXX, zaměstnanec společnosti XXXXX. s. r. o., trvale bytem XXXXX,

je vinen, že

1. v období nejméně od září 2014 do 23. 3. 2016 v XXXXX, na ulici XXXXX, v bytě číslo XXXXX panelového domu č.p. XXXXX, tedy v místě jeho společného bydliště s manželkou I. K. a nevlastní dcerou K. K., nar. XXXXX, v nezjištěném počtu případů, průměrně dvakrát týdně v odpoledních hodinách nebo v podvečer, když nebyla doma jeho manželka, přinutil K. K., aby za ním přišla do jeho pracovny, kde jí nařizoval, aby se svlékla donaha, a za účelem svého sexuálního ukojení nezletilou zpočátku pouze hladil a osahával na prsou, postupně v pozdějších případech jí rukou sahal a dráždil na přirození, jeho požadavky vůči ní se v dalším období stupňovaly a nutil ji k intenzivnějším sexuálním praktikám, konkrétně k tření pohlavního údu a uspokojování ústy až do vyvrcholení, v dalším případě dne 14. 2. 2016 kolem 13:15 hodin během jízdy v autě, které řídil a K. K. seděla jako spolujezdkyně, ve vzdálenosti 10,7 km od Moravské Třebové ve směru na Mohelnici odbočil doprava ze silnice číslo I/35 na odlehlé místo na

účelové komunikaci, kde zastavil, a poté, co nezletilá vykonala potřebu v přilehlém lese a vrátila se zpět do auta, ji přinutil, aby mu rukou třela obnažený pohlavní úd, přičemž k ejakulaci obviněného nedošlo, pokud nezletilá jeho praktiky slovně odmítala, případně se fyzicky bránila tím způsobem, že odstrkovala jeho ruce, reagoval tak, že jí v několika případech udeřil dlaní do obličeje a vyhrožoval jí, že pokud mu nezletilá v jeho sexuálních požadavcích nevyhoví, nebude poskytovat její matce I. K. peníze na společnou domácnost, přičemž nezletilá věděla, že její matka I. K. a celá její rodina je zásadním způsobem závislá na jeho finančních příjmech, a proto jeho jednání trpěla, když mu vyhověla, tak ji naopak odměňoval částkami 100 Kč až 200 Kč, pouze se mu odmítla podvolit, když na ní nejméně ve třech případech požadoval soulož, případně anální pohlavní styk tím, že jí přikázal roztáhnout nohy nebo se otočit zády a s vyjádřením, že to nebude bolet, se chystal zasunout svůj ztopořený penis do jejího konečníku nebo vagíny, což nezletilá zásadně odmítla,

přičemž v důsledku popsaného jednání obviněného se u nezletilé projevila zvýšená psychická labilita, výrazná ambivalence jejího prožívání a narušené sebehodnocení, kdy nezletilá má problémy určit hranice vlastní odpovědnosti za následky předmětného chování obviněného, nezletilá se dále potýká s výbuchy hněvu a vnitřním třesem, problémy se soustředěním, pocity úzkosti a napětí, přerušovaným spánkem a nepříjemnými sny, strachem o své psychické zdraví a pochybami o sobě samé, přičemž dále se u ní projevily psychosomatické potíže spočívající v bušení a bolestech srdce, dechových potížích, dechových obtížích, návalech horka a chladu a strach vyvolávající iluze, že vidí obviněného v neznámém muži, kdy v souhrnu a s ohledem na skutečnost, že popsané potíže trápí poškozenou už nejméně jeden rok, je nutno její stav hodnotit jako posttraumatickou stresovou poruchu,

2. v přesně nezjištěné dny v období od počátku září 2014 do prosince 2014 ve své pracovně ve shora popsaném společném bydlišti opakovaně nejméně ve čtyřech případech přiměl nezletilou K. K., aby na jeho notebooku zhlédla několik videosouborů zobrazujících sexuální praktiky dospělých mužů s nezletilými dívkami, zejména provádění orálního pohlavního styku mezi dospělými muži a nezletilými dívkami ve věku okolo 12let, kdy tato videa nezletilé předkládal za účelem, aby nezletilou instruoval, jak má uvedené sexuální praktiky provozovat, aby ho poté uměla sexuálně uspokojit dle jeho představ v situacích popsaných pod bodem 1. výroku tohoto rozsudku,

3. dne 25. 7. 2015 v odpoledních hodinách ve své pracovně ve shora popsaném společném bydlšti prostřednictvím webové kamery natočil videozáznam o délce 55 sekund bez zvuku, v jehož záběru je on sám sedící v křesle a oblečený pouze do trenýrek, před něho přichází z jiné místnosti nezletilá dívka s tmavými polodlouhými vlasy ve věku okolo 12let oblečená v kalhotkách a nátělníku, když její obličej není v záběru vidět, přičemž vzhledem k fyzickým dispozicím dívky v návaznosti na okolnosti a způsob pořízení videozáznamu je zřejmé, že se jedná o nezletilou K. K., dívka si poté stoupne před něj a obnaží se tím způsobem, že si vyhrne nátělník nad prsa a stáhne si kalhotky na stehna, poté se oblékne a naslouchá obviněnému, následně přistoupí k sedícímu obviněnému z boku, opět si stáhne kalhotky nad kolena, nalehne břichem na stehna obviněného a tento ji několikrát udeří otevřenou dlaní na nahé hýždě, kdy kamera snímá čelně nahé hýždě nezletilé, poté dívka vstane, upraví se, odchází z místnosti a tím záběr končí, kdy tento videozáznam uložil ve svém počítači Fujitsu Siemens pod názvem XXXXX,

přičemž popsaného jednání se obviněný dopouštěl vůči své nevlastní nezletilé dceři od jejích jedenácti let za účelem svého sexuálního uspokojení a s vědomím, že nezletilá je psychicky a materiálně zcela závislá na jeho osobě a on ve faktickém postavení otce je pro ni výchovnou autoritou, kterou je nutno respektovat, přičemž z pozice výchovné autority navíc nezletilou opakovaně v mnoha případech urážel a ponižoval hrubými a vulgárními výrazy, kdy jí například říkal, že je debil, vypatlanec, že nic neumí jenom kdákat a vymýšlet hovadiny a podobně, kdy si musel být vědom toho, že toto jeho jednání ovlivní její citový a mravní vývoj ve smyslu disharmonického rozvoje její osobnosti a v návaznosti na to se u nezletilé mohou vyvinout nežádoucí postoje, návyky a poruchy chování, jež mohou vyústit v morální úpadek, citovou deprivaci a neschopnost nezletilé přiměřeně sociálně reagovat a navazovat vztahy a vazby adekvátně jejímu věku,

4. od přesněji nezjištěné doby do 24.3.2016 přechovával:
- na pevném disku svého notebooku značky Fujitsu Siemens výrobního čísla DSCE041685 šest souborů s videonahrávkami, které zobrazovaly osoby mužského pohlaví při orálním pohlavním styku a při jiných různých sexuálních praktikách s nezletilými dívkami převážně ve věku do 12let, přičemž soubory v nezjištěný čas v průběhu uvedené doby z disku počítače vymazal,
 - na pevném disku svého notebooku značky DELL výrobního čísla NR139A00 v soubor s názvem "sauna3.mkv" obsahující počítačovou animaci, která zobrazuje provozování

různých forem pohlavního styku a sexuálních aktivit dvou dospělých osob opačného pohlaví se dvěma nezletilými dětmi v sauně,

- na třech kusech DVD nosičů o kapacitě 4,7 GB značky VERBATIM uložených ve své pracovně měl uloženy soubory, zobrazující dívku mladší 18let při pohlavním styku a dívky mladší 15let v sexuálně dráždivých polohách, kdy konkrétně:

1. na DVD-R bez nápisu měl mezi jinými videosoubory se záznamy pornografie uložen jeden videosoubor nazvaný "moloduxa.avi" se záznamem sexuálních aktivit muže s dívkou zjevně mladší než 18 let, kdy oblečený muž rukou dráždí nahou dívku na prsou a v oblasti přirození,

2. na DVD-R s nápisem "RETRO SM FETISH" v podadresáři adresáře s názvem "JENNA" přechovával velké množství fotografií zobrazujících dívku zjevně mladší než 15 let ve spodním prádle, v plavkách nebo v minimalizovaném sportovním úboru v sexuálně vyzývacích pozicích s užitím různých sportovních pomůcek a doplňků v mnoha případech se záběry zdůrazňujícími oblast hýždí a pohlavních orgánů, a dále 9 videosouborů, na kterých je zachycena tatáž dívka v eroticky laděných sportovních úborech při sexuálně vyzývacím pózování v průběhu simulace sportovních činností na různém cvičebním nářadí,

3. na DVD-R bez nápisu mezi jinými videosoubory se záznamy pornografie měl v adresáři "Underage mixmodel_nnnips_sexy_achim-project" uloženo 85 souborů s fotografiemi dívek zjevně mladších 15let v plavkách, šatech nebo ve spodním prádle v sexuálně vyzývacích pózách, přičemž některé z fotografií jsou cíleně zaměřeny na zdůraznění oblasti hýždí a genitálií nezletilých,

tedy

ad. 1.

jiného násilím, pohrůzkou těžké újmy a zneužitím jeho bezbrannosti donutil k pohlavnímu styku, čin spáchal pohlavním stykem srovnatelným se souloží, na dítěti mladším patnácti let, a činem způsobil těžkou újmu na zdraví,

ad. 2.

zprostředkoval filmové pornografické dílo, které zobrazuje dítě,

ad. 3.

zneužil dítě k výrobě pornografického díla,

ad. 1. – ad. 3.

ohrozil citový a mravní vývoj dítěte tím, že ho sváděl k nemravnému životu, čin spáchal ze zavrženíhodné pohnutky a v páchání takového činu pokračoval po delší dobu,

ad. 4.

přechovával pornografické dílo, které zobrazuje dítě,

tím spáchal

ad. 1.

zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a), c) trestního zákoníku,

ad. 2.

přečin výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 2 trestního zákoníku,

ad. 3.

přečin zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 trestního zákoníku,

ad. 1 – ad. 3.

přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), b) trestního zákoníku,

ad. 4.

přečin výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 trestního zákoníku.

za to se odsuzuje

podle § 185 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku a § 40 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání

7 let a 6 měsíců.

Podle § 56 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku se pro výkon trestu zařazuje do věznice **s ostrahou.**

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku k trestu **propadnutí věci**, a to:

- počítače MTB zn. FUJITSU, v.č. DSCE041685, s dokovací stanicí zn. FUJITSU, včetně napájecího zdroje
- počítače NTB zn. DELL, v.č. NR139A00, včetně nabíjecího zdroje

Podle § 70 odst. 6 trestního zákoníku propadlé věci připadají státu.

Podle § 99 odst. 1, odst. 4 trestního zákoníku se ukládá ochranné léčení sexuologické v ambulantní formě.

Podle § 229 odst. 1 trestního řádu se poškozená nezl. K. K., nar. XXXXX, bytem XXXXX, odkazuje se svým nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění:

1. Státní zástupce Krajského státního zastupitelství v Brně, pobočka ve Zlíně, podal dne 27. 7. 2017 u zdejšího soudu obžalobu na J.K., v níž mu kladl za vinu spáchání rozsáhlého trestného jednání sexuálního charakteru. Jednání obžalovaného bylo kvalifikováno jako zločin znásilnění podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a), c) trestního zákoníku, přečin výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 2 trestního zákoníku, přečin zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 195 odst. 1 trestního zákoníku, přečin ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. a), b) trestního zákoníku a přečin výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 trestního zákoníku. V podrobnostech je skutkový děj popsán ve výroku obžaloby, resp. ve výroku tohoto rozsudku a byl systematicky zařazen do čtyř částí. Krajský soud v Brně, jako soud nalézací, projednal podanou obžalobu v průběhu tří hlavních líčení, kdy provedl veškeré dostupné důkazy, které mu umožňovaly učinit závěr o vině obžalovaného, a to bez rozumných pochybností, jak mu ukládá zákon. Z provedených důkazů učinil nalézací soud tato skutková zjištění.
2. **Obžalovaný J.K.** byl u hlavního líčení dne 9. 10. 2017 vyslechnut k jednotlivým bodům obžaloby a až na výjimky popřel trestné jednání, které je mu v obžalobě kladeno za vinu. K bodu 1. obžaloby uvedl, že se tohoto jednání zcela určitě nedopustil a podle svého názoru měl s dcerou velmi slušný vztah, proto je zklamán tím, co se událo. Nezletilá K. není jeho biologickou dcerou a osvojil ji asi v roce 2008, což ona věděla. Asi třičtvrtě roku předtím, než bylo podáno toto trestní oznámení, se dcera začala zajímat o astrologii, které se obžalovaný věnuje, a proto ji také vzal na seminář do Liberce. Rozhodně jí takovou cestu nepřikázal, ale ona tam jela ze svého vlastního zájmu. Jediné zdůvodnění, které jej napadá, stran podaného trestního oznámení, je to, že v uvedené době byly s dcerou výchovné problémy. Obžalovaný sám vystupoval v domácnosti jako ten přísnější z rodičů, který trval na plnění úkolů. Sexuálních aktivit, které jsou popsány v bodě 1., se obžalovaný vůči nezletilé dceři K. rozhodně nedopustil. Co se týče cesty z Liberce, pak skutečně zastavili na odpočívadle, protože dcera potřebovala na toaletu. Obžalovaný si v průběhu přestávky pouze zapálil cigaretu a potom pokračovali v jízdě. Také trestné jednání popsané v bodě 2. obžaloby v plném rozsahu popřel. Byla to naopak dcera, která mu jednou sdělila, že se s kamarádkami dívaly na porno na mobilním telefonu. Obžalovaný má počítačů doma více a žádný nemá zaheslovaný a také nikdy neměl. Dcera tedy mohla mít do počítačů přístup, neboť on sám neměl důvod, proč by hesla zatajoval nebo komukoliv jinému přístup do počítače omezoval. Obžalovaný plně popřel, že by se s dcerou díval na nějaké pornofilmy, i když připustil, že sám takové záznamy měl na počítači uloženy. To však vysvětlil tím, že došlo ke stažení souborů, které neměly deklarovaný obsah. Obžalovaný tedy stahoval něco jiného, než bylo reálně uloženo v zip souborech. K bodu 3. obžaloby obžalovaný pouze uvedl, že skutečně

záznam existuje, což nepopírá, když je zřejmé, že takový záznam byl na jeho počítači v pracovně nalezen. Jedná se však o počítač, který slouží jako experimentální stanice, neboť se obžalovaný zajímá o astrologii. V průběhu letního období, kdy je možné otevřít okno, testoval na žádost svých kolegů kamery tím způsobem, že např. kameru dal večer na stativ, dal ji na parapet, připojil ji a nechal to běžet celou noc. Ráno se podíval, jestli to nastavení, které zvolil je v pořádku, příp. je změnil. Program má automatické naběhnutí do provozního módu a automatické vypínání. Skutek, který je předmětem obžaloby, se tedy odehrál, ale kamera to nahrála bez vědomí obžalovaného, který tak nezpochybňuje fakt, že soubor byl v záznamu nalezen. Je tedy zachyceno, že plácal nezletilou K. po hýždích a obžalovaný proto připustil, že se z jeho strany jednalo o nepřiměřený trest, který si dcera vybrala místo domácího vězení. Obžalovaný však současně popřel, že jí nenařídil, aby přitom měla nahé hýždě a lehala si na jeho stehna. Dcera sama si před tímto trestem stáhla kalhotky a sama řekla, že chce na holou a nechce prodloužit domácí vězení. Tento trest nebyl ze strany obžalovaného obvyklý a potrestal ji takto vlastně poprvé. K dotazu soudu však obžalovaný nedokázal uspokojivě vysvětlit, proč při tomto trestu měla dcera vyhrnutý nátělník nad prsa, když ji trestal tak, že ji bil na hýždě. Sám pouze uvedl, že s nahotou nemá problém. K dalšímu dotazu ze strany soudu obžalovaný uvedl, že program v počítači se nastartoval pohybem v zorném poli. V konkrétním případě šlo o to, že v okamžiku mezitím, než šel program vypnout, nebo než jej normálně vypíná, aby volně neběžel, přišla dcera z venku a on ji takto potrestal. Byla to spíše náhoda, že byl záznam sepnut v průběhu dne, kdy obžalovaný dceru trestal. Sám obžalovaný o tomto záznamu údajně nevěděl, a proto jej nesmazal. Svoje počínání vysvětlil tím, že vlastně smazal první záznam, a proto program běžel a dcera mezitím přišla domů, potom to nechal tzv. viset, vypl to a už počítač s programem neřešil. Záznamy z adresářů nikdy nemaže, protože se to maže přímo v tom programu, kde má také aktuální datum a výpis záznamů, které se ten den udělaly. Sám to maže z těch záznamů, do kterých se také dívá, jestli byl např. zachycen na obloze meteor nebo ne, což ze souboru nepozná. V závěru svého vyjádření k tomuto bodu č. 3. obžalovaný uvedl, že dcera když vešla do místnosti, tak se sice tvářila, že neví, že bude potrestána, ale podle názoru obžalovaného si toho musela být vědoma. K bodu 4. obžalovaný u hlavního líčení uvedl, že si stahoval obyčejné porno a v zip souboru bylo to dětské porno, takže to z počítače neprodleně smazal. Uchovával to tam do okamžiku, než zjistil, že daný zip soubor neobsahuje to, co deklaroval. Řádově tam tyto závadné záznamy byly po dobu několika minut. Byla to náhoda, že obžalovaný stáhl soubory s dětskou pornografií, neboť nebylo jeho cílem takové soubory stahovat. V závěru své výpovědi se obžalovaný vyjádřil také k situaci v rodině a k výchovným problémům s dcerou. Uvedl, že v ten den, kdy bylo učiněno trestní oznámení, volal třídní učitel ohledně výchovných problémů s jejich dcerou. Podle názoru obžalovaného vztahy v jejich rodině byly normální, i když krátce předtím, jak ostatně potvrdila i manželka obžalovaného, měli nějaké manželské neshody. Obžalovaný sám uvedl, že k dceři K., kterou po svatbě s její matkou osvojil, se choval tak, jako by to bylo jeho vlastní dítě. Její výchovné problémy s ní řešil většinou on sám, neboť někdy manželka nereagovala úplně adekvátně na to, co a jakým způsobem jí dcera řekla. K dotazu státního zástupce obžalovaný potvrdil, že v notebooku Fujitsu Siemens je adresář č. 3 s dokumenty na disku C, což je adresář na ukládání dokumentů, do kterého si sám ukládá věci, které dělal. Podle svého názoru obžalovaný tyto záznamy nemazal, i když počítač od té doby, co byl zajištěn, sám neviděl. Sám neví nic o tom, že by mělo být do tohoto adresáře učiněno 595 přístupů k souborům, které byly vyhodnoceny jako dětská pornografie. Ke 3 ks zajištěných DVD s dětskou pornografií obžalovaný uvedl, že tyto DVD se s nimi stěhovaly on je minimálně 5 let nesledoval, proto není schopen říct, co na nich všechno bylo, když navíc část není jeho. Obžalovaný rovněž popřel, že by své dceři nadával výrazy uvedenými v obžalobě, tedy že je „debil, vypatlanec, že nic neumí jenom kdákat a vymýšlet hovadiny“ apod. Připustil pouze, že když s ní probíral matematiku, kterou ona uměla, ale ve školní písemce příklady spočítala špatně, tak jí řekl maximálně, jestli je úplně blbá. Sexuální výchovu dcery vedli s manželkou tak přibližně napůl.

3. Základním a přímým důkazem, který svědčil v neprospěch obžalovaného, byla svědecká výpověď **poškozené nezletilé K. K.** Tato svědkyně usvědčovala obžalovaného zcela jednoznačně prakticky ve všech částech skutkového děje, tedy zejména v bodech 1. – 3. obžaloby, resp. výroku rozsudku. Nezletilá K. K. byla vyslechnuta v přípravném řízení dne 22. 4. 2016 (č. l. 138 – 148), a to za dodržení všech zákonných podmínek, které trestní řád vyžaduje pro výslech svědka – osoby mladší 18, resp. 15 let. Nad rámec těchto zákonných podmínek byl o průběhu výslechu pořízen videozáznam, který byl proveden u hlavního líčení. Nalézací soud tak měl možnost, při důsledné realizaci zásady bezprostřednosti dokazování, vycházet nejen z obsahové stránky této výpovědi, zachycené v protokole o výslechu, svědkyně v přípravném řízení, ale měl také možnost sledovat bezprostředně emoční a psychický stav poškozené v průběhu výslechu i její reakce na položené otázky. Hned na úvod svého výslechu, po poučení přiměřeném jejímu věku i procesnímu postavení, poškozená vysvětlila, proč v minulosti, tj. po podání trestní oznámení a poskytnutí prvních informací, vlastně své matce řekla, že to není pravda. Sama uvedla, že se jí matka na všechno vyptávala a ona to sama nemohla vydržet, takže jí řekla, že to není pravda, ale je to pravda, protože poškozená sama se strašně dlouho bála říct pravdu. Jednoznačně pak uvedla, že v průběhu této výpovědi vypovídá pravdu, což ostatně soud měl možnost zjistit i z dalších důkazů a z vlastního hodnocení této výpovědi, jak bude rozvedeno dále. Poškozená sama vypověděla, že otec jí řekl, že když to oznámí, že nebudou mít v rodině žádné peníze a ona si tedy uvědomila, že když všechno řekne, tak se rodiče rozvedou, otec jim přestane dávat peníze a tím si uvědomovala, že když to řekne skutečně, tak že bude skutečně všechno úplně jinak. Všechno začalo na začátku páté třídy, kdy si ji otec zavolał do pracovny. Bylo to vždycky kolem čtvrté, protože matka se vracela domů až kolem sedmé hodiny a otec přicházel domů právě kolem čtvrté hodiny. Malý bratr v té době buď sledoval televizi nebo si hrál nebo byl na počítači, takže vůbec nevěděl, co se v pracovně děje. Otec poškozenou vždycky zavolał, přikázal jí, aby se svlékla a postupně po ní chtěl víc a víc. Na začátku jí také často ukazoval porno, aby věděla, jak se to dělá, jak ho má uspokojovat, protože ona sama byla vlastně malá. Zpočátku mu všechno odkývala, později mu říkala, že už nechce, ale on ji nutil tím, že řekl, že mu musí vyhovět, jinak jim nebude dávat peníze a nic. Poškozená dokonce v rámci své spontánní výpovědi uvedla, že uvažovala někdy o tom, že by tenhle svůj život nejradyji skončila. Obžalovaný na ni kolikrát i řval, že je „kráva vypatlaná, že je vypatlanec, že nic neumí, že umí jen vymýšlet hovadiny, že je úplně debilní, že je piča“ apod. Když na ni takhle řval, tak ji tím vlastně úplně strašně shazoval a jí to shazovalo sebevědomí. Sama ale chtěla všechno vydržet, než skončí školu, protože doufala, že potom se odstěhuje od rodiny a zapomene na tuhle část života, že to všechno vymaže, ale potom už vlastně nemohla dál a rozhodla se, že všechno oznámí. Postupem času si, dalo by se říct, na všechno zvykla, protože už to pro ni byla taková samozřejmost, kterou dělala jednou nebo dvakrát za týden. Obžalovaný ji vždycky zavolał a ona už věděla, že musí jít k němu do pracovny. Podle názoru poškozené obžalovaný není normální asi je „šibnutej v hlavě“. Poškozená také připustila, že kolikrát měla prostě chuť mu píchnout nůž do zad nebo ho propíchnout, podřezat, protože už jí to všechno vadilo. Sama se nechtěla jeho příkazům podvolit, ale také nechtěla, aby se to rozhlásilo po celém městě a vlastně vůbec nevěděla, co má dělat. Ve škole jí nešlo vůbec se soustředit na učení, protože pořád myslí na to, co s nimi bude dál. Je pravda, že měla problémy ve škole, protože si pořád zapomínala věci nebo úkoly, ale bylo to proto, že se musela přetvařovat a hrála jakoby „super sluníčko“, tvářila se, jakože je úplně šťastná ve škole i v rodině apod. Na začátku páté třídy jí otec jenom vyzval, aby se svlékla a nic přitom nebylo. Postupně pak začal svoje jednání stupňovat, takže jí začal sahat na prsa, začal ji osahávat a nakonec chtěl, aby mu nejen „vyhonila“ jeho pohlavní úd, ale potom chtěl také, aby mu jeho pohlavní úd strčila do pusy a dokonce chtěl s ní mít pohlavní styk, ale to mu poškozená nedovolila, protože se bránila. Obžalovaný u toho říkal, že pokud to neudělá, tak nebude dávat peníze a v rodině nebudou mít peníze na nic. To si poškozená uvědomovala, neboť věděla, že její matka nemůže vydělávat a nevydělává tolik, aby je všechny uživila. Byl to právě její otec, tedy obžalovaný, kdo byl zdrojem všech financí, tedy živitel. Poškozená výslovně uvedla, že to všechno musela dělat proto, že se

bála, že prostě někde skončí. Nevěděla, co bude následovat, bála se, že by s malým bratrem skončili v dětském domově nebo v azylovém zařízení. Toho všeho se strašně bála, protože hlavně pro jejího bratra, kterému je cca 6 let, by to bylo ještě těžší než pro ni. Kromě toho se poškozená sama bála, že když všechno oznámí, tak rozhádá celou rodinu, protože i s rodinou svého nevlastního otce, tedy obžalovaného, měla dobré vztahy, jenom s ním ne. Poškozená, jak sama uvedla, se také bála, že půjde po ulici a všichni budou říkat, že je to ta, co byla znásilněná, bála se, že ve škole se jí budou smát, protože tam zatím o tom nikdo nic neví. Otec si ji zval do pracovny, ne úplně pravidelně, ale jednou až dvakrát za týden v časovém rozmezí od čtyř do sedmi hodin odpoledne. Před bratrem předstírali, že se jde k otci do pracovny učit. Když přišla poškozená k otci do pracovny, tak se musela svléknout, obžalovaný si rozepl kalhoty a ona mu musela vyhonit jeho přirození. Obžalovaný přitom seděl na křesle a poškozená buď seděla na pohovce nebo stála. Obžalovaný ji přitom také osahával na prsou a na vagíně. Když mu sama odstrčila ruce, řekla, aby toho nechal, tak jí několikrát dal i facku. Jednou z toho měla dokonce modřinu. Na samém začátku tedy první tři měsíce stačilo jenom to, aby se svlékla, ale později, třeba po měsíci, se nároky obžalovaného začaly stupňovat a všechno vyvrcholil tím, že v samém závěru po ní chtěl i běžný pohlavní styk. U toho jí dokonce tvrdil, že jí to nebude bolet, že má jen roztáhnout nohy. Poškozená však výslovně uvedla, že se tomu bránila a na běžný pohlavní styk souloží nepřistoupila, přestože obžalovaný k němu byl připraven, neboť měl rozepnuté kalhoty a ztopořený penis. Před touto závěrečnou událostí obžalovaný běžně po poškozené vyžadoval, aby mu jeho penis dráždila rukou a také ústy. V takových situacích sama většinou stála nebo klečela na zemi. U obžalovaného došlo vždycky k výronu semene a on si svůj penis v závěrečném okamžiku omotal toaletním papírem, který měl někde v pracovně položený. Po výronu semene do toaletního papíru tento toaletní papír někam položil buď v pracovně nebo ho šel přímo spláchnout na toaletu. Naposled k takové události došlo asi týden předtím, než věc oznámili na policii. Poškozená se také vyjádřila v rámci své výpovědi k části skutkového děje, k níž došlo při zpáteční cestě autem z Liberce. Uvedla, že i v průběhu této cesty obžalovaný chtěl, aby mu tzv. vyhonila penis, k čemuž došlo poté, když odjeli z restaurace McDonald's, vraceli se domů a měli pomalu najíždět na dálnici a projížděli kolem lesa. Poškozená potřebovala udělat zastávku, neboť musela jít na toaletu. Obžalovaný proto zaparkoval u lesa, a protože se předtím bavili o tom, jestli si může vzít poškozená v garáži činky, on jí výslovně řekl, že jestli chce činky z garáže, tak mu bude muset vyhonit penis nebo ho strčit do pusu. I při této zastávce tedy musela poškozená obžalovaného sexuálně uspokojit tak, že mu musela vlastně vyhonit penis. Obžalovaný přitom seděl normálně na předním sedadle řidiče a poškozená jej sexuálně uspokojovala rukou. Při této situaci však k vyvrcholení, tj. k výronu jeho semene nedošlo. V další části své výpovědi se poškozená nezletilá K. K. vyjádřila i k tomu, jak jí obžalovaný na samém počátku těchto sexuálních praktik, které po ní požadoval, pouštěl video s pornografickými záznamy. Jednoznačně uvedla, že obžalovaný jí takové záznamy pustil prostě proto, aby věděla, co má dělat. Nejdříve si ji zavolal do pracovny, potom jí řekl, že jí pustí video a ona mu to pak bude muset udělat. Na záznamech byly děcka plus minus v jejím věku, většinou holky a ty vlastně dělaly to samé, co musela dělat ona. Holky buď honily penis nějakého muže, nebo si ho strkaly do pusu. Vždy to bylo ve vztahu dospělý a dítě. V tom okamžiku poškozená ještě vůbec nevěděla, co má dělat, osobně nic netušila a potom, když jí obžalovaný pustil tyto nahrávky, tak jí to prostě začalo šrotovat v hlavě a potom to musela obžalovanému udělat. On jí výslovně řekl, že když to neudělá, tak její matce nedá peníze. Poškozená připustila, že v té době také chtěla, aby jí obžalovaný koupil nějaké blbosti a tak mu to prostě musela udělat. To se opakovalo, takže i matka se někdy divila, že poškozená sama od obžalovaného dostává peníze, protože když ona sama od něj peníze chce, tak on jí je nedá. Poškozená uvedla, že jí obžalovaný někdy dal třeba stovku nebo na nějaké oblečení, které si chtěla koupit. Potom jí říkal, že když si bude chtít koupit nějaké oblečení nebo třeba hamburger, když šla někam s kamarádkami a bude si chtít něco koupit, tak že mu vlastně tohle musí dělat. Maximálně jí dal 200 Kč. Asi za měsíc nebo 14 dní poté, co jí pustil to první video, tak jí pustil další, kde si nějaké dítě strkalo do pusu penis. Bylo to

vice videí a obžalovaný ji tím vlastně instruoval, jak mu má poškozená jeho penis vyhonit, nebo jak mu ho má strčit sobě do pusy. Vždycky to byly dvě nebo tři videa. Celkově jí takové video pouštěl asi čtyřikrát. Tyto záznamy ale vyhledával na internetu, na DVD nosičích je neměl. Všechno probíhalo zhruba od doby, kdy poškozená začala navštěvovat pátou třídu, zhruba do poloviny šesté třídy. Když už to poškozená sama nemohla vydržet, měla v plánu, že to všechno řekne své matce. Několikrát se k tomu odhodlávala, ale zase se stalo to, co sama popsala, a proto z toho sešlo. Několikrát si poškozená říkala, že jestli toho obžalovaný nenechá, tak už to všechno řekne, ale on jí vlastně znovu shodil sebevědomí tím, že jí nadával a jak jí spadlo sebevědomí, tak se prostě bála, že když by to řekla matce, tak by jí matka nevěřila. V další části své výpovědi poškozená popsala, jakým způsobem ji obžalovaný osahával, když uvedla, že jí sahal na prsa, která jí mačkal a osahával ji, když mu tzv. honila penis. Osahával ji většinou na prsou, ale několikrát i na přirození. V závěru své výpovědi (str. 17) poškozená uvedla, že při sexuálních praktikách ji otec také natáčel na něco podobného jako je „omegla“. Je to něco takového, jakože jeden se natáčí, ale může to překlíknout na jiné lidi, se kterými si může normálně povídat. Zřejmě existuje i nějaká takováto pornostránka, kdy jeden člověk na druhé straně může sledovat jiného člověka. Tak obžalovaný vlastně natáčel poškozenou a druhý člověk viděl jenom to přirození a poškozené tam byl vidět obličej. Sama vysvětlila, že obžalovaný tak vlastně natáčel celou situaci a obraz přenášel, aniž by se to ukládalo do počítače. K tomu došlo několikrát v páté a v šesté třídě a situace byla taková, že ona byla svlečená do půlky pasu, obžalovanému bylo vidět jenom kolena a bylo to přitom osahávání, to natáčení, kdy si musela strkat do pusy jeho penis nebo mu ho vyhonit. Obžalovaný se pokoušel opakovaně o soulož s poškozenou, ale kolikrát to bylo, jestli třikrát nebo pětkrát, sama přesně určit nedokázala. Podrobně však popsala, že musela roztáhnout nohy. Když nechtěla, aby obžalovaný s ní uskutečnil klasický pohlavní styk, tak ji vyzval, aby se otočila s tím, že jí zasune penis do jejího konečníku. To poškozená také nedovolila, i když v té situaci musela roztáhnout nohy přitom, když seděla na pohovce nebo na křesle. Sama ho prostě odstrčila, protože to nechtěla. Navíc jí to připadlo dost divné. Ta představa, že obžalovaný bude mít pohlavní styk s její matkou a potom s poškozenou, jako její dcerou. Taková představa pro ni byla úplně šílená, a proto ho odstrčila a řekla mu, jestli už je normální, aby šel zkrátka za její matkou, že na to jsou manželé, aby dělali tyhle věci spolu. Obžalovaný na to reagoval tak, že jí řekl, že poškozená je lepší. Když po ní vyžadoval uskutečnění soulože, tak jí opakovaně říkal, že jí to nebude bolet, ale poškozená ho vždycky odstrčila. Na počátku své výpovědi i v závěru své výpovědi poškozená uvedla, že obžalovaného měla vlastně ráda, i když ji za špatné chování někdy trestal, nebo když měla nějaký konflikt se svým bráškou. Brala ho za vlastního otce do té doby, než se k ní začal takto chovat. Sama se díky tomu cítila jako by byla nějaká šlapka, která je vyloženě odstrčená od rodiny, jakoby měla být jeho milenka. V průběhu své výpovědi se poškozená vyjádřila také ke svému aktuálnímu psychickému stavu i ke vztahům v rámci rodiny, jak je sama vnímala. Jednak uvedla, že celá situace je pro ni velmi těžká. Někdy se jí zdá sen o tom, že otce zatkli a ona zůstala s bratrem v dětském domově. Tyto sny ji tak vystrašily, že řekla své matce po trestním oznámení, že nevypovídala pravdu, když se navíc bála, že matka by měla málo peněz, neboť z jejího příjmu by nevyžili a nebyli by schopní platit nájem v bytě 4+1 a ještě hypotéku. Měla prostě strach, že obžalovaný půjde do vězení, neboť ho sice už úplně nemá ráda, ale věděla, že peníze by jim v rodině chyběly. Nakonec se ale rozhodla, že bude na policii vypovídat pravdu, když původně předpokládala, že bude znovu kvůli rodině lhát. Sama zjistila, že by to tzv. nedala, kdyby lhala, a proto raději řekla pravdu. Všechno už začalo být nad její síly. Trápí ji tedy to, že ji otec takto ublížil, ale má ho pořád svým způsobem ráda, zejména když se její matka za něj provdala a ona nechce těm dvěma kazit život kvůli tomu, že ji otec, tedy obžalovaný, toto dělal. Sama se cítí ovšem strašně ukřivděně, že jim tímto zničí život, i když otec zničil život jí, ale ona sama nechce zničit život svému bratrovi, protože ví, jak by to pro něj bylo těžké, když by vyrůstal bez vlastního otce. Podle jejího názoru se otec změnit nedokáže, protože je pořád stejný. Jejich rodina má někdy divné psychické stavy.

4. Výpověď poškozené nezletilé K. K. je základním přímým důkazem, a proto nalézací soud věnoval zvýšenou pozornost jejímu hodnocení. Vzhledem k tomu, že poškozená nebyla vyslechnuta u hlavního líčení, jak to bývá obvyklé u svědků zletilých, hodnotil nalézací soud velmi důsledně obsah její výpovědi, která byla učiněna procesně řádným způsobem v přípravném řízení. Z obsahu této výpovědi je zcela zřetelné, že se jedná o výpověď věcnou, obsahově velmi dobře strukturovanou a logickou. Také z pořízeného videozáznamu, který byl proveden u hlavního líčení, je prokazatelné, že poškozená v nejmenším nezaváhala při popisu jakýchkoliv detailů jednání obžalovaného vůči ní samotné. Poškozená disponovala, v průběhu svého vyjadřování k rozhodujícím skutkovým okolnostem, velmi dobrou slovní zásobou a vyjadřovala se minimálně tak, jak odpovídá jejímu věku a životním zkušenostem. Je zcela zjevné, že se dostala do velmi obtížné situace, a to nejen z pohledu dlouhodobých událostí, kdy byla objektem sexuálně motivovaného jednání ze strany svého otce, ale pochopitelně se do velmi obtížné situace dostala i v průběhu výslechu v přípravném řízení. Sama byla v postavení zvláště zranitelné oběti. I pro dospělou ženu je velmi obtížné, aby se před neznámými lidmi vyjadřovala k takovým intimním záležitostem. O to obtížnější je to vždy pro nezletilé dítě, a to navíc za situace, kdy se má vyjadřovat k sexuálně motivovanému jednání ze strany osoby jí blízké, potažmo nevlastního otce, se kterým žila ve společné domácnosti. Sama poškozená pak opakovaně v průběhu svého výslechu popsala své osobní pocity, které se v ní logicky v průběhu všech událostí mísily a pohybovaly se od toho, že bude celou situaci ještě několik let snášet, aby nerozvrátila rodinu, až po to, že skončí se svým životem. V mezidobí celou věc sdělila svým prarodičům, ale následně, kdy na ni okolnosti všech událostí zjevně dolehly a není vyloučeno, že to mu tak bylo i na nátlak matky, při vyšetření u gynekoložky celou věc vzala zpátky. Rovněž v průběhu jejího vyjádření v přípravném řízení bylo patrné, že bojuje především sama se sebou a s tím, jak se rozhodla, tedy že celé události vylicí pravdivě. Pro závěry nalézacího soudu o věrohodnosti svědecké výpovědi nezletilé poškozené K. K. svědčí i to, že poškozená prokazatelně dokázala zmobilizovat svoje síly, celou věc objektivně pravdivě a detailně popsala a zejména, že i přes všechny tyto události, které vnímala velmi negativně, dokázala prezentovat svůj, do jisté míry, i nadále poměrně kladný vztah k obžalovanému, toho i nadále vnímá jako svého otce, jako člena rodiny, jemuž by byla za určitých okolností ochotna celou věc odpustit. Poškozená však dala najevo i svůj velmi silný a kladný citový vztah k nezletilému bratrovi, obavy o další způsob života celé rodiny. Zjevně tak disponuje velmi pozitivním žebříčkem morálních hodnot i pocitem odpovědnosti za celou rodinu. Při hodnocení této svědecké výpovědi, kdy soud hodnotil výpověď samu o sobě, neměl z pohledu tohoto kritéria nejmenší důvod považovat výpověď poškozené za výpověď nevěrohodnou. Dalším obvyklým kritériem při hodnocení věrohodnosti kterékoliv svědecké výpovědi, jsou výsledky znaleckého zkoumání duševního stavu. Také v případě nezletilé K. K. byl k otázce jejího duševního stavu zpracován zejména **znalecký posudek z oboru zdravotnictví se specializací klinická psychologie dětí** (č. l. 223 – 231) ze dne 24. 6. 2016, včetně doplňku ze dne 24. 2. 2017 (č. l. 249 – 255). **Soudní znalkyně PhDr. M.K.** byla také osobně vyslechnuta u hlavního líčení dne 10. 10. 2017 a na svých závěrech v plném rozsahu setrvala. Při vyšetření poškozené znalkyně zjistila, že její celková inteligence se pohybuje v pásmu dobrého průměru, její myšlení je konkrétní, průměrně diferencované a přesné. Porozumění sociálním vztahům je na úrovni mírně nadprůměrné, když nezletilá, podle svých možností, domýšlí i důsledky svého jednání. Slovní zásoba, rychlost a přesnost vyjadřování odpovídají věku nezletilé. Vedle toho však znalkyně, díky použitým metodám, našla znaky závažných problémů v domácím prostředí, zvýšenou úzkostnou pohotovost, zejména ve vztahu k sexuální sféře a k tzv. „otcovské“ tabuli v ROR, symptomy sníženého sebehodnocení, sklony k pocitům viny a výrazně ambivalentního prožívání. Pro hodnocení věrohodnosti výpovědi poškozené považoval nalézací soud za podstatné závěry soudní znalkyně, které se týkaly posouzení obecné, resp. specifické věrohodnosti. Znalkyně uvedla, že vnímání, paměť i schopnost reprodukce vnímaného jsou u nezletilé K. K. mírně nadprůměrné, stejně jako její chápání a posuzování sociálních situací. Konkrétní fakta prožitých událostí si je poškozená schopna správně zapamatovat a přiměřeně své

intelektové úrovni a vyjadřovacím schopnostem také reprodukovat. Poškozená netrpí žádnou závažnou psychickou nemocí nebo anomálií, která by tyto schopnosti narušovala. V chování nezletilé se také neprojevily žádné znaky sexuality nepřiměřené jejímu věku. V projekčním testu ROR se však u některých tabulí, z hlediska jejich vyzývacích hodnot, objevily v obsahu odpovědí znaky úzkosti a agrese spojené se sexuálními prožitky a s tzv. „otcovskou“ tabulí. Lžiskóre pro určování všeobecné spolehlivosti výpovědí je ve výsledcích testů u poškozené oproti normě sníženo, avšak v žádné z použitých metod se nevyskytly konfabulace. U poškozené se neprojevily sklony k lhavosti, bájně fantazii či zkreslování skutečností. Znalce tak výpověď poškozené ze dne 22. 4. 2016 považuje, jak v jednotlivostech, tak jako celek za vyličení skutečně prožitých událostí. Tuto část znaleckého posudku PhDr. M.K. považuje nalézací soud za další z podstatných kritérií pro svoje závěry o věrohodnosti svědecké výpovědi poškozené K. K..

5. Znaleckým posudkem PhDr. M.K. v jeho další části a zejména pak jeho výše citovaným doplňkem byly zjištěny skutečnosti podstatné pro posouzení následku trestného jednání obžalovaného vůči poškozené nezletilé K. K.. V závěrečné části písemně zpracovaného znaleckého posudku (zejména str. 230b), jakož i v závěrech doplňku znaleckého posudku (č. l. 254) znalkyně uvedla, že všechny použité metody potvrzují zvýšenou psychickou labilitu poškozené a výraznou ambivalenci jejího prožívání. Závažně narušeno je její sebehodnocení a poškozená má problémy určit hranice vlastní odpovědnosti za následky otcova zneužívání. Při vyšetření, které směřovalo k závěrům znaleckého posudku ze dne 24. 6. 2016, poškozená uváděla bolesti hlavy, vnitřní třes, deprese a lítostivost, stejně jako poruchy spánku, noční děsy, flashbacky, četné neurotické strachy, pocity viny a méněcennosti i obavy z budoucnosti, které v této souvislosti znalkyně, byť psychologka, hodnotila jako příznak posttraumatického stresového syndromu. Při vyšetření, které vedlo ke zpracování doplňku znaleckého posudku ze dne 24. 2. 2017, pak znalkyně uvedla, že ve srovnání s předchozím znaleckým vyšetřením se u poškozené mírně zlepšila její vnější formální adaptace. Přibýlo však více psychosomatických příznaků. Kromě dlouhodobých bolestí hlavy, poškozená udává bušení a bolesti srdce, dechové obtíže, návaly horka nebo chladu. Flashbacky jsou méně časté, avšak stále se ještě objevují, stejně jako nepříjemné, strach vyvolávající, iluze, kdy poškozená vidí nevlastního otce v neznámém muži. Při vyšetření poškozená nadále udávala lítostivost a přecitlivělost, ale i předrážděnost a výbuchy hněvu, vnitřní třes, problémy se soustředěním, pocity úzkosti a napětí, přerušovaný spánek a nepříjemné sny, jakož i strach o své psychické zdraví, pochyby o sobě samé, pocit jako ve snu a vtíravé myšlenky. Soudní znalkyně upozornila na skutečnost, že takové potíže u poškozené trvají přes rok, a proto je lze hodnotit jako posttraumatickou stresovou poruchu. Závěry soudní znalkyně (ad 16) pak také vysvětlují zdánlivě nevhodné chování poškozené K. K., kterým v rámci své svědecké výpovědi argumentovala zejména její matka I. K. a ostatně i obžalovaný J. K., kdy se snažili výpověď poškozené stavět v negativním světle, tedy zásadně tento důkaz znevěrohodnotit. Soudní znalkyně vysvětlila, že poškozená v uvedené době byla na počátku puberty, kterou lze z odborného hlediska považovat za jednu z nejbouřlivějších etap lidského vývoje. Poruchy chování, které se v tomto období u dětí objevují, mají většinou svůj původ ve výchovných chybách rodičů z předchozích období. Mohou se aktivovat i latentní negativní vrozené dispozice, ale častěji jde o nedůslednou, nejednotnou nebo zanedbávající výchovu. Jako nejvážnější příčina bývá udáváno i týrání nebo sexuální zneužívání dítěte. Obvykle však jde o kombinaci několika vlivů. Soudní znalkyně poukázala i na skutečnost, že sexuálně zneužívané děti často mj. začínají lhát, krást a hrubě mluvit, mají u sebe peníze nevysvětlitelného původu a udávají problémy se soustředěním, projevují se u nich prudké výbuchy hněvu a podrážděnosti. Kromě psychických a psychosomatických problémů tohoto typu jsou u K. K. popisovány i tyto poruchy chování. Podle názoru nalézacího soudu právě tato odborná zjištění a vysvětlení soudní znalkyně přispívají, vedle dalších důkazů, provedených v souladu se zásadou bezprostřednosti dokazování u hlavního líčení, k závěrům nalézacího soudu o věrohodnosti svědecké výpovědi nezletilé poškozené K. K.. Argumenty její matky, které jsou rozvedeny dále,

nepovažoval nalézací soud za dostatečné proto, aby mohly zvrátit jeho závěr o věrohodnosti svědecké výpovědi poškozené a zejména, aby mohly zvrátit odborné stanovisko soudní znalkyně. V souvislosti s důkazy, směřujícími k prokázání následku trestného jednání obžalovaného, jehož bylo užito ve výroku obžaloby, resp. ve výroku rozsudku, pak považuje nalézací soud za nezbytné poukázat i na závěry soudního znalce MUDr. F.Č., který ve stádiu přípravného řízení zpracoval **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie se specializací dětská psychiatrie a sexuologie** (č. l. 275 – 287). Soudní znalec byl rovněž osobně vyslechnut u hlavního líčení a na závěrech tohoto znaleckého posudku ze dne 16. 4. 2017 v plném rozsahu setrval. Po vyšetření poškozené soudní znalec konstatoval, že poškozená nezletilá K. K. trpí v průběhu celého svého života lehčí formou vrozené neurovývojové poruchy, tj. poruchou pozornosti s hyperaktivitou a zvýšenou impulzivitou. Tato porucha však neměla vliv na schopnost poškozené správně vnímat prožité události nebo je reprodukovat. U poškozené se postupně rozvinula posttraumatická stresová porucha, jejíž příznaky a dopady na psychiku chování a školní výsledky poškozené jsou podrobně popsány v rozboru znaleckého posudku a také v posudku z odvětví psychologie. Lze se domnívat, že intenzita a frekvence obtíží spojených s posttraumatickou stresovou poruchou se v posledních dvou měsících, tj. předtím než znalec zpracoval znalecký posudek, začala zmírňovat, přesto, jak soudní znalec upozornil, velká většina těchto symptomů nadále přetrvává a je potencována jednak délkou trestního řízení, ale také nedůvěrou vlastní matky. Dochází k její sekundární viktimizaci. Nelze s určitostí předpovědět, jak dlouho budou jednotlivé symptomy posttraumatické stresové poruchy u poškozené přetrvávat. Psychický stav poškozené tedy nadále není dobrý, když další event. úkony trestního řízení mohou její psychický stav dále zhoršovat. U hlavního líčení soudní znalec vysvětlil, že posttraumatická stresová porucha u poškozené nezletilé K. K. vznikla nezávisle na její vrozené poruše, tj. lehké formě hyperkinetické poruchy. Obecně je známo, že posttraumatická stresová porucha se vyvine nebo vznikne u jedinců, kteří jsou poněkud citlivější než jiní, kteří jsou tedy hůře náchylní k tomu, aby se vyrovnali s psychologickými inzulty. Soudní znalec však zdůraznil, že jsou některé stresové situace, mezi které typicky patří pohlavní zneužívání, díky němuž je dítě dlouhodobě v bezvýchodné situaci v rodině, které traumaticky působí na kterékoliv dítě. Příznaky, které vedly k psychiatrické diagnóze posttraumatické stresové poruchy, ve svém znaleckém posudku vlastně popsala i PhDr. M.K., která poškozenou vyšetřovala s mnohem kratším odstupem od zveřejnění celých událostí. Soudní znalec MUDr. F.Č. cca po roce poškozenou vyšetřoval znovu a zjistil, že příznaky posttraumatické stresové poruchy nadále přetrvávají. Počátek posttraumatické stresové poruchy lze zařadit do období krátce potom, co se všechno zveřejnilo, tedy, když poškozená o celé události někomu řekla. V dubnu 2016 poškozenou vyšetřovala soudní znalkyně PhDr. M., která už v té době posttraumatický stresový syndrom popsala. Posttraumatická stresová porucha, jako každá duševní porucha, je soubor příznaků tedy symptomů. Podle závěrů soudního znalce již v dubnu 2016 u poškozené existovaly příznaky posttraumatické stresové poruchy, která trvala minimálně do doby, kdy poškozenou vyšetřoval sám soudní znalec, tj. do počátku roku 2017. Prognóza zdravotního stavu poškozené je velmi nejistá a nelze se k ní předem jednoznačně vyjádřit. Soudní znalec u hlavního líčení vysvětlil, že vývoj takových jedinců je velmi individuální, záleží na struktuře jejich osobnosti, ale také na tom, jak k nim bude přistupovat jejich okolí, jak bude konkrétně poškozená nucena opakovaně být konfrontována se svými vzpomínkami. Soudní znalec sám poškozené důrazně doporučil, aby se podrobovala psychoterapii, ale také aby užívala vhodná psychofarmaka ze skupiny antidepresiv. K dotazu obhajoby soudní znalec upozornil, že při vyšetření poškozené nezjistil to, co bývá obvyklé, u takto zneužívaných nezletilých dětí, tj. např. známky předčasné sexualizace. Její vývoj se v tomto směru jeví jako nenarušený a přiměřený věku. Podle názoru soudního znalce posttraumatická stresová porucha nemůže být důsledkem vědomě nepravdivých výpovědí. Příznaků posttraumatické stresové poruchy je celá řada a při vědomě nepravdivých výpovědích by se rozhodně neobjevovaly ty symptomy, které znalec ve svém posudku popsal a které se vážou na jednání obžalovaného. Souhrnně tedy lze konstatovat, že ani jeden z těchto znaleckých posudků neskýtal nalézacímu soudu podklad pro

úvahy o snížené věrohodnosti výpovědi poškozené. Konečně třetím zcela obvyklým postupem soudu při hodnocení věrohodnosti kteréhokoliv důkazu je posouzení toho, zda a do jaké míry je hodnocený důkaz v souladu s dalšími důkazy provedenými u hlavního líčení. Nálezací soud shora opakovaně uvedl, že výpověď poškozené byla základním přímým důkazem, který usvědčoval obžalovaného J. K.. Tento důkaz však není důkazem osamoceným a je zcela v souladu s dalšími, byť nepřímými důkazy, které byly u hlavního líčení provedeny a které jsou rozvedeny dále. Na těchto závěrech nálezacího soudu nic nemění ani skutečnosti zjištěné z výpovědi **svědkyně MUDr. M.N.** (č. l. 2010), resp. z lékařské zprávy, kterou tato svědkyně vypracovala.

Svědkyně byla vyslechnuta procesně řádným způsobem v přípravném řízení dne 22. 11. 2016 a potvrdila, že provedla gynekologické vyšetření poškozené, kterému byla osobně přítomna její matka. Při úvodním pohovoru však byla přítomna pouze svědkyně, jako ošetřující lékařka, s poškozenou, jako svojí pacientkou. V tomto dialogu poškozená svědkyni řekla, že si vše vymyslela, protože to viděla v televizi a ve filmu a měla s otcem kázeňské problémy. Svědkyně však odmítla hodnotit pravdivost či věrohodnost této části vyjádření poškozené s vysvětlením, že jejím úkolem, jako gynekologa je zjišťovat fakta. Tato fakta pak také shrnula jednak ve své výpovědi a zejména v **Lékařské zprávě ze dne 30. 3. 2016** (č. l. 130). Svědkyně konstatovala, že po odborném vyšetření poškozené zjistila, že její gynekologický nález odpovídá věku, když na jejím těle nezjistila známky hematomu nebo jiného poranění. S největší pravděpodobností lze konstatovat, že k souloži u poškozené nedošlo, což ona sama také svědkyni při vyšetření verbálně potvrdila. Faktický nález svědkyně koresponduje s vyjádřením poškozené v té části, kdy potvrdila, že se svým otcem pohlavní styk ve formě soulože neměla, neboť to vždy rezolutně odmítla. Při hodnocení věrohodnosti výpovědi poškozené nezletilé K. K. proto nálezací soud považoval za rozhodující její procesně řádnou výpověď, kterou učinila v přípravném řízení. Z obsahu výpovědi a zejména z obrazového záznamu o jejím průběhu, je zcela zřejmé, že poškozená vypovídala sama, spontánně, dobrovolně, po adekvátním zákonném poučení. Poškozené nebyly rozhodně kladeny otázky, které by bylo možno, byť jen v náznaku, považovat za otázky sugestivní nebo kapciózní. Naopak poškozená sama zcela logicky a věcně vysvětlila, proč právě při vyšetření u lékařky MUDr. M.N. vypovídala jinak. Přístup poškozené, tj. dílčí změna jejího stanoviska, byť nikoliv v procesně řádné výpovědi, má, podle názoru nálezacího soudu, zcela dostatečné vysvětlení v odborných závěrech především soudní znalkyně psycholožky, která se danou problematikou zabývá a která také poškozenou vyšetřovala. PhDr. M.K. u hlavního líčení i v závěrech svého znaleckého posudku zcela erudovaně vysvětlila, proč poškozená změnila svoji výpověď, neboť s ní o tom v rámci vyšetření také hovořila. Zjištění znalkyně i její odborné závěry jsou rozvedeny shora. Ve stručnosti lze upozornit na to, že poškozená se prokazatelně cítila na všechno sama, neboť její matka ji nevěřila, nepředpokládala ani, že by měla podporu širší rodiny, na které jí rovněž velmi záleželo stejně jako na jejím mladším bratrovi a kromě toho měla také velký pocit odpovědnosti za další materiální zázemí rodiny, jejímž byl obžalovaný hlavním živitelem. Poškozená měla a má velmi narušené sebevědomí, nikoliv však morální hodnoty. Panovala u ní velká nejistota, jestli se chová nebo nechová správně, když jednání obžalovaného zveřejní. V podrobnostech jsou závěry znalkyně rozvedeny shora.

6. Dalšími důkazy, byť nepřímými, s nimiž výpověď poškozené korespondovala, byly výpovědi svědků, jejich prarodičů, kterým, jako prvním, se poškozená s celou záležitostí sama svěřila. Obě svědecké výpovědi byly u hlavního líčení čteny v souladu s ustanovením § 211 odst. 1 trestního řádu. **Svědkové O.D. a H.D.** ve svých výpovědích v přípravném řízení (č. l. 155 - 158, 166 - 172) prakticky shodně potvrdili, že se o celé záležitosti dozvěděli jako první od své vnučky. O. D. uvedl, že to bylo několik dní před velikonočními svátky roku 2016, když byl zrovna v garáži a přišla za ním jeho vnučka, nezletilá K., a to poměrně nečekaně a neohlášeně. Hned u garáže jej objala, začala plakat a popisovala mu, jak ji otec obtěžuje. Uvedla, že ji osahává, a to ve svém pokoji v bytě, kterému říkají pracovna a dochází k tomu v době, když její matka, tedy dcera svědka, není doma. O. D. potvrdil, že mu poškozená výslovně řekla, že jí obžalovaný sahal mezi

nohy a další věci, ale byla přitom pořád vyděšená a plakala. Postupně, když mu události popisovala, byla na ní vidět úleva nebo podobný stav. Podle názoru svědka musela všechno hodně dlouho tajit. Svědek sám byl z celé věci naprosto zaskočený, vzal vnučku do domu a společně s manželkou v kuchyni ještě všechno probrali. Jejich vnučka ze sebe znovu vysypala ty informace, a také jim potvrdila, že to neřekla dřív proto, že jí otec vyhrožoval, že budou muset z bytu vypadnout, protože je jeho, stejně jako jsou jeho peníze. Vnučka je ujistila, že to, co jim říká, je pravda. Svědek společně s manželkou jí to věřili, neboť na ní bylo vidět, že něco takového musela zažít. Shodně vypovídala i svědkyně H. D., která uvedla, že v kuchyni jí vnučka doslova chytla za ruce a sdělila jí, že tatínek po ní chtěl škaredé věci, tedy aby mu sahala na přirození, že se musela vysvlékat apod. Ani svědkyně, obdobně jako její manžel, se s tím nedokázala ihned vyrovnat, protože byli doslova v šoku. Vnučka jim však oběma společně opakovala, že jí otec nutil, aby s ním setrvala v pracovně, že mu musela hladit přirození. Nakonec manžel svědkyně, tj. O. D., odjel společně s vnučkou K. na policii podat trestní oznámení. V průběhu své výpovědi svědkyně H. D.ová shrnula informace, které od poškozené získala, ohledně chování jejího otce vůči ní. Vnučka jí sdělila, že jí otec brávil do pracovny, kde se musela vysvléci do naha, ze začátku jí promítal nějaké ukázky, jakým způsobem mu má chytat přirození, on se jí dotýkal jenom na prsách a ona mu zpočátku nedovolila, aby jí chytal v rozkroku. Po tom jeho vyvrcholení se utíral do toaletního papíru. To všechno bylo v době, kdy byl M. v pokojíčku. K. jí také říkala, že to trvá asi rok a půl a že k otci do pracovny musela chodit. Dlouho to tajila proto, že jí otec vyhrožoval, že když to řekne, tak jim přestane dávat peníze, nebudou mít kde bydlet a nebudou mít kde žít. Vnučka také svědkyni potvrdila, že sama měla nejdříve takovou představu, že to vydrží do 15 let a pak půjde někam na internát. K jednomu sexuálnímu kontaktu mělo dojít při zpáteční cestě z nějakého semináře v Liberci v únoru 2016 a poškozená svědkyni potvrdila, že svého otce musela v autě při zpáteční cestě uspokojovat na jeho přirození. Svědkyně se také vyjádřila ke svému pohledu na partnerství její dcery a obžalovaného, které nepovažovala za vyrovnané. Podle jejího názoru dcera I. je velmi silně ovlivněna obžalovaným, jako svým manželem, a to dokonce tak, že věří jemu, nikoliv své dceři, tj. K... Vždy se staví na stranu manžela, nikoliv své dcery. Svědkyně uvedla, že obžalovaného respektovala v minulosti jako slušného člověka, který si vzal její dceru i přes její zdravotní handicap, ale sama se s obžalovaným setkávala asi tak třikrát do roka při příležitosti rodinných oslav nebo jindy např. při hlídání dětí. Obžalovaný měl v minulosti k nezletilé K.. spíše negativní vztah. Poprvé, naprosto výjimečně, ji pochválil při rodinné oslavě 18. 3. 2016, čímž, jak svědkyně sama uvedla, byla společně se svým manželem zaskočená. Když celá událost vyšla najevo a bylo zjevné, že obžalovaný své manželce, tj. dceři svědkyně doslova vymývá mozek a oni oba společně se chovali k nezletilé K.. velmi negativně, nabídla jim svědkyně, aby nezletilá K. delší dobu bydlela u nich, jako u prarodičů. K. tam bydlela asi tři měsíce a několikrát, když přišla od psychologa, bylo zřetelné, že je vždy více uklidněná v dobrém psychickém stavu. Kromě prvotních informací se svědkyně s nezletilou K. o celé události prakticky nebavila, a to zejména na radu orgánů činných v přípravném řízení, neboť ji nechtěla ovlivňovat a způsobovat jí další traumata. Svědek O. D. osobně neviděl, že by obžalovaný nezletilou K. např. fyzicky trestal. Dozvěděl se o tom od vnučky, která měla např. vytištěné prsty na puse, konkrétně na tváři. To bylo asi rok před výpovědí. Svědek, podle svého tvrzení, to viděl asi tak třikrát, přičemž K. mu potvrdila, že jí udeřil otec. Závěrečná pasáž výpovědi svědka O. a D. e pak koresponduje, byť se jedná laika, se závěry znalců k otázce posttraumatického stresového syndromu, resp. posttraumatické stresové poruchy. Svědek uvedl, že byl společně s manželkou a nezletilou K. na náměstí v XXXXX, kde K. uviděla nějakého muže, který byl podobný jejímu nevlastnímu otci, tj. obžalovanému. V ten okamžik K. za svědkem přiběhla, chytla ho kolem pasu a říkala něco v tom smyslu, že je tam obžalovaný a bylo vidět, že se strašně bojí. Sice nebrečela, ale několik minut byla pořádně vylekaná. Aktuálně není psychický stav vnučky dobrý, neboť, podle názoru svědka, je na ní vidět úzkost. Zkrátka to není pohodové dítě, ale má strach, zejména o to, co bude dál, jestli se bude moci vrátit domů. O tom také s oběma prarodiči mluvila.

7. Matka poškozené **svědkyně I. K.** byla osobně vyslechnuta u hlavního líčení dne 9. 10. 2017. Shodně jako v přípravném řízení potvrdila, že žádné části trestného jednání obžalovaného osobně přítomna nebyla. Vyjádřila se pouze k rodinným událostem v době bezprostředně před podáním trestního oznámení, resp. po něm, kdy se o tom dozvěděla telefonicky od svých rodičů. Její dcera K. se totiž nejdříve svěčila svým prarodičům a matka svědkyně údajně trvala na tom, aby otec svědkyně i s nezletilou K. věc oznámili na policii. Svědkyně pak byla přítomna i tomu, když u nich doma policejní orgány udělaly domovní prohlídku. V průběhu své výpovědi se svědkyně opakovaně snažila stavět svou dceru do negativní pozice, mj. tvrzením, že při domovní prohlídce dcera pobíhala okolo policie, ukazovala jim bez nějakých psychických zábran, co má obžalovaný v pracovně uloženo. Podle názoru svědkyně neměla žádné trauma z toho, že by do místnosti měla přijít. Tvrzení svědkyně však neodpovídá informacím, zachyceným v úředním záznamu policie, resp. v protokole o domovní prohlídce, z nichž je zřejmé, že nezletilá poškozená pouze s policejními orgány spolupracovala, a to na základě jejich výzvy. I. K. v rámci své svědecké výpovědi uvedla, že sama neviděla, že by obžalovaný její dceru nějak osahával a stejně tak nevěděla, že by dceru nahrával na počítač nebo měl doma nějaké pornografické materiály. Osobně nebyla přítomna ani tomu, když obžalovaný potrestal dceru tím, že jí dal na zadek, což se nahrálo na kameru. Nahrávku sama neviděla, ale dozvěděla se o tom od své dcery, tj. poškozené s tím, že se to stalo jednou. Při tomto potrestání byla poškozená polonahá, neboť dostávala na holý zadek a svědkyni také řekla, že si musela svléknout spodní prádlo. Ani k dotazu soudu, ani k dotazu státního zástupce nedokázala svědkyně uspokojivě vysvětlit svůj citový vztah k nezletilé dceři K., který zúžila pouze na to, že když dcera nemá ve škole problémy, tak ona sama s ní také problémy nemá. Svědkyně ovšem připustila, že v době před podáním trestního oznámení měla s obžalovaným manželské problémy, neboť on se velmi zajímal pouze o své zaměstnání a o své koníčky. Rovněž ne zcela uspokojivě popsala svědkyně vzájemný vztah s dcerou, když tvrdila, že večer si s ní někdy povídá, když potřebuje dcera poradit, tak jí poradí, avšak vzápětí připustila, že se svými osobními starostmi se dcera svěruje především svým kamarádkám, nebo matce svědkyně, která jí, podle názoru svědkyně, bezvýhradně věří. Naproti tomu, k dotazu soudu, svědkyně uvedla, že by se dcera cítila trapně, pokud by s ní svědkyně, jako její matka, šla nakupovat spodní prádlo, z čehož je zcela zřetelné, že takto důvěrný vztah v elementárních záležitostech nemají. V neprospěch obžalovaného svědčí tvrzení svědkyně o tom, že počítače, které používal obžalovaný, byly výhradně jeho a ostatní členové rodiny je nepoužívali. Pokud svědkyně hovořila o nevhodném chování své dcery, tj. poškozené K. K., nedokázala je sama ani na výzvu soudu konkretizovat s vysvětlením, že už je to rok a půl a její naschvály si nepamatuje. Svědkyně vyloučila, že by obžalovaný poškozené vulgárně nadávala. Připustila pouze, že občas padlo, že je blbeček, aby se nad sebou zamyslela, co dělá. To svědkyně nepovažuje za vulgární výrazy. K dotazu obhájce svědkyně potvrdila, že se jí obžalovaný přiznal k tomu, že dal dceři tzv. na holou. Na to svědkyně reagovala tak, že si to dcera zasloužila, když porušila zákaz, který od rodičů dostala. Před gynekologickým vyšetřením svědkyně sama své dceři řekla, aby lékařce sdělila, jak všechno bylo nebo nebylo a také ji informovala o tom, že je nezletilá a že se jí nemůže nic stát. Že si všechno vymyslela, řekla K. pouze při tomto gynekologickém vyšetření, jindy už ne. Výpověď svědkyně I. K., manželky obžalovaného, není důkazem přímým, který by prokazoval trestněprávně významné jednání obžalovaného nebo jiné relevantní části skutkového děje. Tato svědecká výpověď není ani ojedinělým důkazem nepřímým. Svědkyně se vyjadřovala spíše k poměrům v rodině. Z osobního vystoupení svědkyně u hlavního líčení byla zjevná její snaha vypovídat ve prospěch obžalovaného, a to dokonce na úkor své nezletilé dcery, která je v rámci tohoto trestního řízení nejen v procesním postavení poškozené, ale dokonce v postavení oběti zvláště zranitelné ze sexuální motivovaného trestného jednání. Zcela nezvykle se svědkyně snažila stavět svoji dceru do negativní pozice poukazem na její špatné školní výsledky nebo nevhodné chování, což však nedokázala uspokojivě vysvětlit a konkretizovat. Stejně tak nedokázala svědkyně podrobněji popsat svůj citový vztah k poškozené, který odvíjela především od jejích školních výsledků. Vedle obou znaleckých posudků byly k chování a školnímu

prospěchu poškozené u hlavního líčení provedeny listinné důkazy, a to **zprávy základní školy**, kterou poškozená navštěvuje (č. l. 519 – 521). Z první zprávy podané dne 3. 5. 2016 bylo zjištěno, že prospěchově se nezl. K. nevymyká průměru ročníku, školní povinnosti plní, občas se projevuje zapomínáním. Vztahy poškozené a jejích vrstevníků nevybočují z rámce občasných konfliktních situací, do kterých se děti v tomto věku dostávají. Obdobného charakteru je i další zpráva z 25. 10. 2016 (č. l. 521). I zde se konstatuje, že prospěchově poškozená nevybočuje z průměru, stejně jako svým chováním. Pokud se v konfliktních situacích dopustí zkreslování faktů, které interpretuje na základě vlastního úhlu pohledu, nejedná se o zásadní události a není možné říci, že by jevila sklony ke lhaní. **Zprávy psychologa**, s nímž poškozená i její rodiče vstoupili do kontaktu, umožnily nalézacímu soudu utvořit si další představu o vzájemných vztazích v rodině. Tyto zprávy poskytly nalézacímu soudu jeden z podkladů pro hodnocení věrohodnosti či nevěrohodnosti jednotlivých svědeckých výpovědí. Prvá konzultace byla dne 10. 5. 2016 provedena s obžalovaným a jeho manželkou I., jako rodiči nezletilé K. K. (č. l. 526). Výsledkem bylo zjištění, že rodiče tvoří pevnou koalici v přesvědčení, že obvinění K. ze sexuálního zneužívání ze strany jejího otce je nepravdivé. Další konzultace byla dne 19. 5. 2016 provedena s I. K., jako matkou poškozené (č. l. 527), která však setrvala na svém posouzení, tj. na tom, že K. si sexuální obtěžování otce vymyslela, aby se vyhnula jeho nárokům a přísnosti. Ze záznamu vyplývá, že matka poškozené své líčení poruch chování dcery v posledním období doprovázela překvapivým emočním doprovodem, tedy usmívala se, projevovala rozladění a distancovaný postoj vůči své dceři. Psycholog nezaznamenal pocity soucitu či strachu z dceřiny újmy. Při následné psychologické konzultaci se samotnou poškozenou K. K. dne 9. 6. 2016 (č. l. 528) podala poškozená svou verzi událostí posledního roku a vyprávěním uvolnila svoji vnitřní tenzi. Při vyšetření bylo patrné, že měla nedostatek informací ohledně možných motivací zúčastněných osob, o možnostech dalšího vývoje, o materiálním zajištění rodiny. Poté, co tyto informace od psychologa získala, přineslo jí to zjevnou úlevu, stejně jako pochopení a utváření vztahů v rodině. Záznam o telefonické konzultaci svědkyně I. K. dne 29. 6. 2016 (č. l. 529) svědčí o tom, že matka spíše sondovala, jaké jsou momentální dojmy a závěry psychologa a především jej informovala o aktuálním dění, když setrvala i nadále na své verzi, že k sexuálnímu zneužívání dcery ze strany otce nedocházelo. Při následné psychologické konzultaci s poškozenou K. K. 29. 6. 2016 (č. l. 530) se, podle záznamů psychologa, ukazuje, že s řadou emocí a myšlenek je osamělá, neměla dosud možnost s někým o tom mluvit a získat nový pohled či ujištění, že její prožívání a chování je akceptováno. Poškozená však setrvala na svých postojích, které se jeví jako konzistentní a trvalé. Hlavními zdroji emoční opory jsou pro ni prarodiče. Psychický stav lze považovat za stabilizovaný. O průběhu dalších konzultací s poškozenou 29. 7. 2016 i 5. 10. 2016 svědčí i následující zprávy psychologa (č. l. 531 – 532). V závěrečné části druhé konzultace poškozená popisovala konkrétní aspekty sexuálního zneužívání nevlastním otcem. Popisované události i jejich prožitkový doprovod považoval vyšetřující psycholog za konzistentní, když ani on v něm neshledal rozpory nebo známky fabulace. Ve zprávě pak výslovně uvedl, že psychologicky měla tato pasáž výrazně abreaktivní ráz. Bylo patrné, že se poškozené sdělením těchto zkušeností ulevilo. Nalézací soud považuje za nezbytné učinit dílčí závěr o tom, že z pohledu všech těchto tří základních kritérií považoval výpověď poškozené nezletilé K. K. za důkaz věrohodný. Ze shora rozebrané části skutkových zjištění je zjevné, že poškozená také sama logicky a věcně vysvětlila, proč se ve škole nemohla soustředit, vysvětlila, že se obávala toho, co nastane s její rodinou v budoucnosti a dokonce v sobě nesla mimořádnou odpovědnost za případné existenční problémy mladšího bratra, což sama prezentovala ve své výpovědi. V tomto směru je vyjádření poškozené zcela v souladu se závěry jednak znalkyně PhDr. M.K., ale také s průběžnými stanovisky psychologa, který ji poskytoval prvotní péči. Poškozená v průběhu své výpovědi sama vysvětlila, že dlouhodobě snášela jednání obžalovaného a neoznámila jeho trestnou činnost proto, že mj. předpokládala, že se sama s celou situací vyrovná a všechno chtěla přetrpět do svých patnácti let proto, aby neohrozila rodinu. To všechno jsou logické argumenty směřující k závěrům o věrohodnosti výpovědi poškozené, která dokonce do popředí stavěla

nikoliv svůj vlastní zájem, ale zájem mladšího bratra, kterého měla velmi ráda. Dokonce, jak uvedl nalézací soud shora, svým způsobem v dílčím rozsahu prezentovala i kladný vztah vůči obžalovanému, což je rovněž argument, který nesvědčí pro závěr o tom, že by se mu snad chtěla pomstít proto, že na ni byl přísný. Z pohledu všech tří základních kritérií hodnocení věrohodnosti kterékoliv svědecké výpovědi, výpověď nezletilé poškozené K. K. plně obstála. Její výpověď je v souladu s nepřímými důkazy, zejména shora rozebranými výpověďmi svědků, jejich prarodičů O. D. a H.D., když výpověď její matky I. K. žádná rozhodující skutková zjištění nepřinesla. Pro věrohodnost výpovědi poškozené K. K. pak, zejména v případě části skutkového děje popsané pod bodem 1. výroku rozsudku, svědčí i další důkazy. Jedná se o tu část skutkového děje, která se týkala událostí ze dne 14. 2. 2016 při zpáteční cestě z Liberce do místa bydliště. Mezi důkazy patří **výpis z elektronické knihy jízd služebního vozidla**, které obžalovaný použil pro svoji soukromou cestu do Liberce (č. l. 348). Jednalo se o vozidlo firmy XXXX s. r. o., tj. o vozidlo zaměstnavatele obžalovaného. Bylo prokázáno, že v inkriminované době, tj. 14. 2. 2016 cca ve 13.30 hodin vozidlo odbočilo z cesty I./35, a to nedaleko od obce Žipotín. Tuto skutečnost ostatně potvrzuje i sama poškozená K. K., jak je shora rozebráno. Sama uvádí, že obžalovaný, na základě její výzvy, že potřebuje na toaletu, zastavil nedaleko Moravské Třebové. Z elektronické knihy jízd je pak zřejmé, že zastávka byla skutečně realizována cca 10 km od Moravské Třebové. Na místě bylo provedeno ohledání a pořízena fotodokumentace, o čemž svědčí **protokol o ohledání místa činu s připojeným plánkem a fotodokumentací** (č. l. 349 - 355). Byť žádné kriminalisticky významné stopy zajištěny nebyly, přesto si nalézací soud dovoluje učinit dílčí závěr o tom, že výpověď poškozené má materiální podklad a lze ji v této části považovat za věrohodnou. Poškozená místo spolehlivě lokalizovala a také zde obžalovaný se svým vozidlem zastavil. Z důvodů shora rozebraných, pak soud nepochybnil ani tu část výpovědi poškozené, ve které popsala jednání obžalovaného v průběhu této zastávky, tedy skutečnost, že ji přinutil, aby mu rukou třela obnažený pohlavní úd.

8. S výpovědi poškozené K. K. pak korespondují také výsledky domovní prohlídky v místě jejich bydliště. **Protokolem o provedení domovní prohlídky** ze dne 24. 3. 2016 (č. l. 361 – 364), resp. připojenými **záznamy** (č. l. 365 – 368) bylo ve vztahu k bodu 1. výroku tohoto rozsudku prokázáno, že při domovní prohlídce byla mj. zajištěna kriminalistická stopa č. 1 – biologická. Jedná se o stočený toaletní papír částečně znečištěný, který byl nalezen na pohovce v místnosti označované jako pracovna. O průběhu domovní prohlídky i věcných důkazech, které byly při prohlídce odnаты, pak svědčí i pořízená **fotodokumentace** (č. l. 371 – 384). Zajištění předmětné biologické stopy označené jako Bi-1 je pak patrné na fotografiích č. l. 375. Tato stopa je součástí trestního spisu jako věcný důkaz (č. l. 367). Rovněž výsledky odborného testu, který byl na zajištěné stopě – toaletním papíru proveden (úřední záznam č. l. 366), svědčí o tom, že na toaletním papíru, zajištěném v pracovně obžalovaného, byly identifikovány stopy spermatu, a to za pomoci indikátoru spermatu, neboť se tato věcná stopa v příslušných místech zabarvila červeně. Lze tedy učinit dílčí závěr, směřující k potvrzení věrohodnosti výpovědi poškozené K. K., a to v té části, kde sama vypovídala, že po sexuálním uspokojení obžalovaného, tento otíral svůj penis, resp. ejakulát do toaletního papíru, který měl připravený v pracovně. Součástí protokolu o provedení domovní prohlídky je také **seznam věcí**, popsaných celkem pod 15. body v připojené tabulce (č. l. 362 – 363). Byly zajištěny různé počítače, paměťové karty, CD nosiče, flash disky a datové nosiče CD a DVD, které byly podrobeny dalším expertizám a vztahují se především k bodům 2., 3. a 4. výroku rozsudku. Ani stran těchto skutkových zjištění nezůstala svědecká výpověď poškozené K. K. důkazem osamoceným. Nalézací soud tak nekonstruoval skutková zjištění a neučinil závěrečný výrok o vině obžalovaného za takové důkazní situace, kdy by měl k dispozici pouze tvrzení obžalovaného a tvrzení poškozené. Také v této části skutkových zjištění, tj. v případě bodů 2., 3. a 4. výroku rozsudku vycházel soud, vedle výpovědi poškozené, z dalších důkazů, zejména materiální povahy, které spolu úzce souvisely, neboť přinejmenším prokazovaly dispozici obžalovaného s dětskou pornografií. To je podstatné pro skutkové závěry

v bodech 2. a 4. Při ohledání místa činu, tj. při domovní prohlídce provedené v místě bydliště, byly, jak je shora uvedeno, zajištěny věcné stopy. Z hlediska důkazního byly podstatné zejména **stopy č. 2** (57, resp. 102 ks nosičů DVD a CD), **stopa č. 5** (notebook značky Fujitsu Siemens, výrobního čísla DSCE 041685 s dokovací stanicí Fujitsu včetně napájecího zdroje), **stopa č. 10** (CD nosič v počtu 4 ks) a **stopa č. 13** (notebook značky DELL, výrobního čísla NR 139A00 včetně nabíjecího zdroje). Prakticky ze všech věcných stop, zajištěných při domovní prohlídce, byly provedeny **bitové kopie** pevných disků, a to notebooků, externího disku nebo bitové kopie paměťových médií (viz protokoly č. l. 387, 388, 390). Z těchto kopií byly následně provedeny operativní analýzy, o čemž svědčí **protokoly** (č. l. 450, 504 a 506), resp. byly provedeny prohlídky zajištěných nosičů DVD a CD (viz protokol č. l. 393). Současně při provedených prohlídkách a analýzách obsahu těchto bitových kopií, byly pořízeny příslušné **fotokopie videosouborů** s násilnými nebo erotickými scénami se záznamy pohlavních styků apod., jak bude rozvedeno dále (viz č. l. 397 – 447, 456 – 464). Bez dalšího důkazního významu zůstaly věcné stopy, označené v protokole o domovní prohlídce pod body 1., 3., 4., 6., 7., 8., 11., 12., 14., 15. a 9. Ve zbytku byly zajištěné věcné stopy důkazně významné, a to zejména v případě stop č. 2., 5., 10. a 13. Stran zajištěného notebooku Fujitsu Siemens (věcná stopa č. 5), který byl zajištěn při domovní prohlídce, považuje nalézací soud za nezbytné upozornit na **zprávu společnosti GIGA CZ s. r. o.** (č. l. 96, 216), která vyvrací obhajobu obžalovaného. Bylo prokázáno, že předmětný počítač u této firmy koupil obžalovaný. Zásilka byla jemu osobně přímo doručena 15. 5. 2015, když on sám kupní cenu, jako dobírkovou částku, uhradil. Tento notebook byl sice obžalovanému prodán jako repasovaný, avšak, jak potvrdil jeho prodejce, s předinstalovaným čistým operačním systémem, bez jakýchkoliv dřívějších dat. Pokud tedy nezletilá poškozená K. K. ve své výpovědi, kterou nalézací soud jinak považoval za důkaz věrohodný, tvrdila, že ji obžalovaný opakovaně nutil, aby zhlédla opakovaně různé videosoubory, na nichž byly zachyceny sexuální praktiky dospělých mužů s nezletilými dívkami, pak má její tvrzení také materiální podklad v důkazech, které byly v bydlišti obžalovaného zajištěny. Právě z připojené fotodokumentace, pořízené z těchto videosouborů, které se nacházely v počítačích obžalovaného, bylo zjištěno, že obžalovaný takovým materiálem s dětskou pornografií prokazatelně disponoval. Jednalo se o záznamy dospělých mužů s nezletilými dívkami při provádění orálního pohlavního styku. Důvodně lze věk těchto dívek, s ohledem na jejich sekundární pohlavní znaky, zařadit do období okolo 12 let. Jednalo se tedy od dívky, které byly přibližně ve věku poškozené v inkriminované době. Skutkový děj v bodech 2. a 4. výroku rozsudku spolu velmi úzce souvisí. Vedle výpovědi poškozené je skutkový děj prokazován právě výše citovanými analýzami obsahu bitových kopií, zajištěných z počítačů a nosičů, které byly při domovní prohlídce v bytě obžalovaného zajištěny. **Protokolem o provedení prohlídky zajištěných CD a DVD disků** (č. l. 393 a násl.) bylo prokázáno, že na 6 CD se nachází videosoubory se záznamy pornografie a na 7 CD se nachází videosoubory se záznamy pornografie se zaměřením na násilí. V další části věcných důkazů bylo na 14 DVD zjištěno, že jsou zde záznamy pornografie, na 12 DVD byly nalezeny videosoubory se záznamy pornografie se zaměřením na násilí, svazování a znásilňování, přičemž na nich bylo i 14 videosouborů, na kterých byl zaznamenán pohlavní styk člověka se zvířetem. Z hlediska předmětu podané obžaloby, resp. rozhodujících skutkových zjištění považuje nalézací soud za důkazně významné zbývající 3 DVD nosiče, na nichž byly nalezeny soubory zobrazující osoby mladší 18 let při pohlavním styku nebo zachycené při sexuálně vyzývajících polohách. Z další části zajištěných DVD nosičů lze poukázat na 1 DVD nosič, na němž byly zajištěny videosoubory se záznamy kreslené pornografie a další DVD nosič, na němž byly soubory se záznamy pornografie a 6 DVD nosičů, na nichž byly videosoubory se záznamy pornografie se zaměřením na násilí. Na dalším CD nosiči byly rovněž videosoubory s pornografií se zaměřením na násilí. Rozhodující je obsah 3 DVD nosičů se soubory zobrazujícími osoby mladší 18 let při pohlavním styku nebo zachycené v sexuálně vyzývajících polohách. Právě na DVD – R s nápisem „RETRO SM FETISH“ bylo v podadresářích adresáře s názvem „JENNA“ zjištěno velké množství fotografií zobrazujících dívku zjevně mladší než 15 let v plavkách, ve spodním prádle, a to v sexuálně

vyzývavých pózách. Na některých fotografiích je dívka s využitím různých sportovních pomůcek a doplňků, přičemž v mnoha případech záběry zdůrazňují právě oblast jejích hýždí a pohlavních orgánů. Jednotlivé adresáře a soubory jsou přesně specifikovány v tomto protokole (č. l. 394b a násl.). Na dalších 9 videosouborech je zachycena stejná dívka opět v eroticky laděných sportovních úborech a opět při sexuálně vyzývavém pózování v průběhu simulace sportovních činností na různém sportovním náradí. Popis zajištěných souborů obsažených v předmětném protokole (č. l. 393 a násl.) je, podle názoru nalézacího soudu, zcela výstižný a přesně odráží skutečně pořízené fotografie z těchto souborů (viz č. l. 397 – 447). Je třeba zdůraznit, že se jedná o několik stovek eroticky motivovaných fotografií, na nichž jsou zachyceny nezletilé dívky ve věku, který lze odhadnout jako nepřevyšující 15 let. Totéž je ostatně i na nosiči DVD – R, kde mezi jinými videosoubory se záznamy pornografie byl v adresáři „UNDERGRADE MIX MODEL...“ uloženo 85 souborů s fotografiemi těchto dívek mladších 15 let, opět v plavkách, šatech nebo spodním prádle a opět v sexuálně vyzývavých pózách. Také některé z těchto fotografií byly pořízeny tak, aby byly zdůrazněny oblasti hýždí a genitálií nezletilých dívek. Na fotodokumentaci (č. l. 447) jsou pak 3 fotografie se záznamy z DVD – R bez nápisu, na němž byl 1 videosoubor označený jako „MOLODUXA.AVI“ se záznamem sexuálních aktivit muže s dívkou zjevně mladší než 18 let. Muž, sám oblečený, prokazatelně na všech třech fotografiích svojí rukou dráždí nahou dívku nejdříve na prsou a později v oblasti přirození. Ani v tomto případě není sporu o tom, že se jednalo o videosoubor s dětskou pornografií. Další videosoubor vytvořený počítačovou animací, který zobrazuje dvě dospělé osoby se dvěma dětmi při vzájemném pohlavním styku a dále soubor obsahující dětskou pornografii byly zajištěny na pevném disku notebooku obžalovaného značky DELL, výrobního čísla NR139A00. Tyto důkazy byly zajištěny v souboru s názvem „SAUNA 3.MKV“, jak bylo prokázáno **protokolem o provedení operativní analýzy bitových kopií** (č. l. 450 – 455), resp. **fotodokumentací**, která byla z těchto souborů pořízena (č. l. 458 – 464).

9. Významným důkazem pro skutkové závěry, které učinil nalézací soud k bodu 2. výroku rozsudku, jsou rovněž **výsledky operativní analýzy** bitových kopií pevných disků, které se týkaly počítače notebooku značky Fujitsu, výrobního čísla DSCE 041685 (viz protokol č. l. 450 a násl.). Touto analýzou bylo prokázáno, že na počítači zajištěném při domovní prohlídce v pracovně obžalovaného byl nalezen soubor, obsahující videonahrávku pořízenou webovou kamerou nebo kamerou notebooku. Jedná se o soubor označený jako „M20550725_122751_Vleckova+K6.avi“. Podle odborné expertizy byl název tohoto souboru vytvořen stejným způsobem jako u jiných videosouborů, uložených v bitové kopii pevného disku tohoto notebooku. Předmětný soubor obsahuje videonahrávku, v níž vystupuje osoba mužského pohlaví ve věku kolem 40 let a dívka ve věku 12 – 13 let. **Fotografie** pořízené z tohoto videosouboru (č. l. 457) svědčí o markantech uvedeného muže, které směřují k důvodným úvahám o identifikaci obžalovaného. Spolu s věrohodnou výpovědí poškozené a vyjádřením obžalovaného lze takový závěr učinit s jistotou. Podle závěrů provedené analýzy (č. l. 452) byl videozáznam pořízen kamerou umístěnou na pracovním stole nebo přímo webkamerou notebooku. Celý soubor obsahuje záznam muže, ke kterému přichází z jiné místnosti dívka, která si nejprve vyhrne nátělník nad prsa, stáhne kalhotky na stehna, pak se upraví a poslouchá muže. Následně dívka přistoupí před kameru, opět si stáhne kalhotky a přehne se přes mužova stehna. Muž ji pak několikrát otevřenou dlaní uhodí na hýždě. Dívka se upraví a odchází z místnosti. Videozáznam neobsahuje zvuk. Nalézací soud považuje za nezbytné konstatovat, že operativní analýza vycházela ze zajištěných bitových kopií pevných disků notebooku a je založena na DVD – R (č. l. 465). Popis této videonahrávky rovněž koresponduje s tím, jak událost popsala poškozená a jak ji doznal obžalovaný. Nalézací soud považuje za zcela nevěrohodné tvrzení obžalovaného o tom, že se z jeho strany jednalo o pouhý výchovný trest, neboť je prokazatelné, že při takovém, byť nevhodném, trestu, by neměla 13letá dívka obnažená hýždě, vyhrnutý nátělník nad prsa a nebyla by nucena si lehnout na holá stehna obžalovaného, který byl sám navíc do půl pasu svlečený. Rovněž za zcela nevěrohodnou

považoval soud obhajobu obžalovaného o tom, že se jednalo o náhodně pořízený záznam webkamerou, která se spustila díky pohybu v místnosti, avšak reálně mu sloužila ke snímání oblohy, tj. k astrologickým účelům. Minimálně z pořízených dvou fotografií z tohoto videosouboru (č. l. 457) je zcela zřetelné, že webkamera nebyla umístěna tak, aby snímala oblohu, tj. např. z okna ven, ale naopak směřovala do místnosti a zcela cíleně do prostor, kde byly vidět obnažené hýždě poškozené a ruce obžalovaného, který, sám rovněž výrazně svlečen, ji plácal na hýždě, a to za situace, kdy mu poškozená musela ležet na nahých kolenou. Z provedené analýzy (č. l. 452) je pak zřejmé, že pravděpodobná doba vytvoření tohoto souboru byla 25. 7. 2015 ve 12,27,51 hod. Tento údaj odpovídá datu vytvoření, který je uveden u souboru v souborovém systému, tj. téhož dne ve 14.29 hod. Rozdíl v hodině pořízení záznamu může být způsoben rozdílně uloženým formátem času. Videozáznam trvá cca 55 sekund. Soubor byl nalezen v dostupných uživatelských datech a je možné konstatovat, že byl na uvedeném počítači dostupný od data pořízení do data provedení domovní prohlídky. Kromě toho zde byly zajištěny soubory, přesně specifikované v této analýze (č. l. 452), které obsahovaly videonahrávky zachycující osoby mužského pohlaví a dívky ve věku do 12 let při pohlavním styku nebo jiných sexuálních aktivitách. Jedná se o smazané soubory, u nichž se nepodařilo obnovit informace o jejich původním umístění v adresářové struktuře disku. Nelze tedy stanovit, kdy byly do počítače vloženy a jakou cestou, stejně jako kdy byly z disku počítače vymazány. Tvzení poškozené ohledně tohoto údajného potrestání, jímž argumentuje obžalovaný, zcela odpovídá zajištěnému videosouboru a, podle názoru nalézacího soudu, tyto dva stěžejní důkazy bezpečně a spolehlivě prokazují také skutkový děj popsáný ve výroku rozsudku pod bodem 3.

10. Pro úplnost považuje nalézací soud za nezbytné konstatovat, že v průběhu hlavního líčení provedl také dokazování čtením svědeckých výpovědí svědkyň M. leny K. a M. K., tedy matky a sestry obžalovaného. Obě se vyjádřily spíše k rodinným vztahům a k jejich pohledu na obžalovaného i poškozenou nezletilou K. K.. **Svědkyň M. K.**, sestra obžalovaného, uvedla, že sama příležitostně poškozenou doučovala kvůli jejím prospěchovým problémům, ale poškozená si jí nikdy nestěžovala na chování svého otce, ačkoliv s ní svědkyně byla v kontaktu právě v době, kdy mělo k událostem docházet. Matka obžalovaného, **svědkyně M. K.** vypověděla, že z jejího pohledu prarodiče D. tolerovali nevhodné chování poškozené a nedávali příliš velký prostor k výchově její matce I. K.. Ze sdělení učitelek ve školce zjistila, že chování nezletilé se zde zlepšilo v době, když její matka začala žít se synem svědkyně, tedy s obžalovaným ing. J. K.. Do výchovy však zasahovala, podle názoru svědkyně, babička nezletilé H. D.. Svědkyně údajně dokonce věděla o tom, že zhruba před rokem poškozená dostala od obžalovaného trest, a to holý zadek, přičemž tuto situaci popsala ve shodě s obžalovaným. Podle názoru nalézacího soudu obě svědecké výpovědi nepřinesly žádné zásadní informace, které by jakkoliv zvrátily dosavadní řetězec důkazů. Předně je třeba konstatovat, že žádná z těchto dvou svědkyň nebyla osobně přítomna trestněprávně významnému jednání obžalovaného, které je předmětem tohoto trestního řízení. Obě jsou logicky ovlivněny svým osobním poměrem k obžalovanému, jako synovi, resp. bratrovi. Jejich náhled na rodinné vztahy a případně nevhodné chování poškozené je tak logicky ovlivněn jejich subjektivními kritérii. Svědkyně M. K. měla údajně informace o tom, že obžalovaný potrestal poškozenou tím, že jí dal na holý zadek, ovšem v podrobnostech nedokázala celou událost popsat a navíc tomu nebyla osobně přítomna. Stran této části skutkového děje považuje nalézací soud za rozhodující krátký videozáznam, který byl o celé události pořízen, byť údajně bez vědomí obžalovaného a který byl také zachycen na dvou předmětných fotografiích. Nalézací soud učinil dílčí závěr o tom, že předmětný videosoubor a z něj pořízené fotografie jsou, vedle výpovědi poškozené, zcela jasnými důkazy o skutkovém ději, který je popsán pod bodem 3. výroku rozsudku. Žádnou z těchto dvou svědeckých výpovědí proto nelze považovat za rozhodující důkaz ve prospěch obžaloby, ani ve prospěch obhajoby obžalovaného.

11. V závěru skutkových zjištění, která byla v rámci tohoto trestního řízení provedena, pak musí nalézací soud poukázat také na skutečnost, že nejen výpovědi obžalovaného, ale i výpovědi poškozené, výpovědi svědkyně I. K., manželky obžalovaného a matky poškozené, jakož i výpověďmi svědků, jejich rodinných příslušníků, tj. O. a H. D. a M. K. a M. K. bylo jednoznačně prokázáno, že obžalovaný J. K. byl vůči poškozené K. K. v postavení nevlastního otce. Obžalovaný tedy, ačkoliv nebyl biologickým otcem poškozené, velmi dobře znal skutečný věk nezletilé K. K., neboť cca od jejích 2 let žil s její matkou ve společné domácnosti a také nezletilou K. osvojil. Obžalovaný tak prokazatelně věděl, že v inkriminované době, tj. cca od září 2014 do jara 2016 je nezletilá K. osobou mladší 15 let, když znal datum jejího narození, a to den 17. 9. 2003. Obdobnými důkazy, zejména výpovědi obžalovaného, jeho manželky, svědkyně I. K. a výpovědi nezletilé poškozené K. K., potažmo i výpověďmi svědků manželů D.ových pak bylo dále prokázáno i to, že to byl právě obžalovaný, kdo zajišťoval celé rodině přiměřený životní standard, a to díky svým příjmům. Vedle obžalovaného, jeho manželky a nezletilé K. s nimi ve společné domácnosti žil také syn obžalovaného a jeho manželky nezletilý M. K., nar. XXXXX. Těmito důkazy bylo také prokázáno, že manželka obžalovaného, tj. svědkyně I. K., byla v částečném invalidním důchodu a pracovala pouze v nekvalifikované profesi, čemuž odpovídal i její nízký finanční příjem. Takové skutečnosti, týkající se ekonomického zajištění rodiny, byly prokazatelně známy nejen nezletilé poškozené K. K., ale velmi dobře i samotnému obžalovanému, který jich využíval jako velmi silný argument k tomu, aby dosáhl od nezletilé K. jím požadovaného sexuálního motivovaného chování. Na základě shora provedeného dokazování dospěl nalézací soud ke zcela jednoznačnému závěru o tom, že vina obžalovaného J. K. byla prokázána v plném rozsahu obžaloby. Nalézací soud při důsledném hodnocení jednotlivých důkazů neshledal, že by některý z takto provedených důkazů byl opatřen v rozporu se zákonem, a také neshledal, že by se jednalo o důkaz svým obsahem nevěrohodný, který nemá žádnou vypovídací hodnotu. V průběhu rozboru skutkových zjištění nalézací soud také opakovaně poukazoval na vzájemné vazby jednotlivých důkazů, mezi nimiž považuje za stěžejní a věrohodný důkaz výpověď nezletilé K. K., s níž pak korespondují další nepřímé důkazy, a to zejména výpovědi jejích prarodičů, svědků O. D. a H. D.. S výpovědi poškozené korespondují i materiální důkazy, a to zejména výsledky domovní prohlídky a zde zajištěné věcné stopy, jakož i skutečnosti, které byly oborními analýzami z těchto věcných důkazů, zejména notebooků a příslušných nosičů zjištěny. Všechny tyto důkazy spolu vzájemně korespondují a umožnily tak nalézacímu soudu bez jakýchkoliv rozumných pochybností učinit výrok o vině obžalovaného, aniž by nalézací soud musel jakkoliv upravovat popis skutkového děje v porovnání s obžalobou.
12. V souvislosti s rozбором provedených důkazů a skutkových zjištění z nich učiněných považuje nalézací soud za nezbytné také reagovat na důkazní návrhy, které byly učiněny v závěru dokazování u hlavního líčení dne 3. 11. 2017. Důkazní návrhy byly učiněny fakticky pouze ze strany obžalovaného, resp. jeho obhájce, když další procesní strany jiné důkazní návrhy neučinily. Obhájce obžalovaného navrhl doplnit dokazování výsledkem třídního učitele poškozené Mgr. M.A., vypracováním znaleckého posudku z oboru informatiky a provedením listinného důkazu – odborného vyjádření PhDr. T..N.. Obhájce navrhl i zpracování revizního znaleckého posudku k posudku PhDr. M.K., a to právě s ohledem na závěry PhDr. T..N.. Obžalovaný, prostřednictvím svého obhájce, rovněž navrhl, aby byla, jako listinný důkaz, provedena zpráva o vyšetření poškozené na MRI a facebooková komunikace nezletilé poškozené, kterou měl sám k dispozici v kompletní formě. Tyto důkazní návrhy však nepovažoval nalézací soud za důvodné. Výslech třídního učitele poškozené Mgr. M.A., aniž by byl ze strany obhajoby v podrobnostech zdůvodněn, považoval nalézací soud za nadbytečný, neboť třídní učitel poškozené nebyl osobně přímo přítomen ani části skutkového děje. O těchto událostech se prokazatelně nedozvěděl ani nepřímo např. tím způsobem, že by se mu poškozená sama svěřila. Nalézací soud považoval zprávy získané ze základní školy, kterou poškozená navštěvovala za zcela dostatečné a vyčerpávající, a to v kontextu zpráv, které byly podány ze strany OSPOD (č. 1.

538 a násl.). Za stěžejní, pro posouzení věrohodnosti výpovědi poškozené, považoval nalézací soud závěry znaleckého zkoumání jejího duševního stavu, a to zejména z oboru psychologie, jakož i další, byť nepřímé, důkazy, které jsou shora rozebrány a které na tuto výpověď navazovaly a skýtaly soudu podklad pro závěr o hodnocení výpovědi jako věrohodné. Jsou to, kromě znaleckého zkoumání PhDr. M.K. i výpovědi prarodičů poškozené manželů D., které umožňovaly nalézacímu soudu, spolu se zprávami o průběhu psychoterapií, které jsou rovněž shora rozebrány, aby si vytvořil zcela dostatečnou představu o poměrech a vztazích, jak v užší, tak v širší rodině obžalovaného, resp. poškozené. V této souvislosti lze jen podotknout, že v rámci nyní projednávané trestní věci, kdy bylo řízení vedeno proti obžalovanému ing. J. K., nebyly rodinné vazby stěžejním předmětem dokazování, ani základním podkladem pro výrok o vině. Vyjádření PhDr. T..N. nemůže, podle názoru nalézacího soudu, nikterak zpochybnit závěry obou soudních znalců, kteří zkoumali duševní stav poškozené, a to z hlediska psychiatrického i z hlediska psychologického. V této souvislosti nalézací soud konstatuje, že PhDr. T..N., aniž by soud jakkoliv zpochybňoval jeho odbornou erudici, nebyl řádně přibrán a poučen jako soudní znalec. Především je pak třeba zdůraznit, že svoje stanovisko zaujal bez toho, že by poškozenou nezletilou K. K. vůbec viděl a dokonce ji odborně vyšetřil. Stanovisko PhDr. T..N. lze považovat pouze za teoretické a hypotetické. Jako nedůvodný hodnotil nalézací soud i návrh na vypracování znaleckého posudku z oboru informatiky. Odborné analýzy, které byly v průběhu přípravného řízení opatřeny, a které jsou rovněž shora rozebrány, nevykazují žádné pochybnosti o správnosti věcných skutkových zjištění z jednotlivých nosičů, ať už externích či interních disků a pamětí, které byly při domovní prohlídce zajištěny. V této souvislosti považuje nalézací soud za nezbytné upozornit i na skutečnost, že bylo zajištěno mimořádně rozsáhlé množství materiálu s dětskou pornografií, nikoliv tedy jedna či dvě fotografie nebo krátký videosoubor s takovou nahrávkou. I rozsah zajištěného materiálu, včetně jeho popisu a předložení ve formě zajištěných bitových kopií, jsou, podle názoru soudu, zcela dostačující, aby mohl učinit objektivní závěr o vině obžalovaného. Stran dalších důkazů, předkládaných ze strany obhajoby, lze jen podotknout, že v závěru dokazování provedeného u hlavního líčení dal nalézací soud obhájci obžalovaného dostatečný prostor k tomu, aby provedl další, jím navrhované, listinné důkazy (zprávu o vyšetření nezletilé poškozené na MRI a její facebookovou komunikaci). Bylo tedy zcela v dispozici obhájce obžalovaného, zda tyto důkazy provede u hlavního líčení procesně relevantním způsobem či nikoliv. K závěrečné argumentaci obhájce obžalovaného, o porušení práv obhajoby tím, že soud neodročil hlavní líčení za účelem jeho přípravy závěrečné řeči, si dovoluje nalézací soud podotknout následující. Z obsahu trestního spisu je nanejvýš zřetelné, že meritum dokazování proběhlo u hlavního líčení ve dnech 9. a 10. 10. 2017. Poté bylo hlavní líčení odročeno až na den 3. 11. 2017, a to z důvodu dlouhodobé pracovní neschopnosti soudní znalkyně, jejíž osobní výsledky u hlavního líčení považovaly procesní strany, stejně jako nalézací soud za nezbytný. Rámcovou představu o výsledku důkazního řízení, tedy bylo možno si učinit již po úvodních dvou dnech hlavního líčení. Vedle toho lze konstatovat, že výsledky přípravného řízení, s nimiž se nepochybně obhájce i obžalovaný osobně seznámili, jak ostatně vyplývá z příslušných protokolů, nedoznaly u hlavního líčení žádných změn. Bylo tedy zcela v dispozici zvoleného obhájce, jaký přístup k obhajobě svého klienta v závěrečném hlavním líčení zvolí. Projednávanou trestní věc sice nelze považovat za bagatelní, ale podle názoru i praktických zkušeností senátu nalézacího soudu, který v této trestní věci rozhodoval, svým rozsahem projednávaná věc rozhodně nevybočovala z obvyklého rámce trestních věcí, projednávaných u krajského soudu, jako soudu prvního stupně. V této souvislosti lze jen podotknout, že vyšetřovací spis ve stádiu přípravného řízení nepřesáhl rozsah 600 stran. Hlavní líčení proběhlo ve 3 jednacích dnech, a kromě obžalovaného, soud vyslechl pouze 1 svědkyni, 4 znalce a přečetl svědecké výpovědi 4 svědků, když v souladu s procesními předpisy byly provedeny další, zejména listinné důkazy. Není zákonnou povinností nalézacího soudu odročovat hlavní líčení pouze proto, aby se obhájce mohl připravit na přednesení závěrečné řeči, když jeho příprava, jakož i schopnost reagovat na případný zvrat v důkazní situaci se logicky, vzhledem k jeho odborné erudici, předpokládají.

Nalézací soud proto žádosti obhájce nevyhověl, neboť má za to, že ke zkrácení zákonných práv obžalovaného, ani jím zvoleného obhájce takto nedošlo.

13. Skutkový děj, popsáný v obžalobě, považoval nalézací soud za bezpečně a spolehlivě prokázaný a neshledal důvodu pro žádnou změnu jeho popisu. Následně se proto soud zabýval i otázkou právní kvalifikace, tj. tím, které formální znaky příslušných žalovaných skutkových podstat byly naplněny. I v tomto směru se nalézací soud plně ztotožnil se závěry obžaloby.
14. V případě bodu 1. výroku rozsudku bylo prokázáno trestněprávně významné jednání obžalovaného, které je ve výroku popsáno a které spočívalo v tom, že proti poškozené používal pohrůžky těžké újmy, která měla spočívat v tom, že především nebude její matce dávat peníze na domácnost, pokud nevyhoví jeho výzvě na sexuálně motivované jednání. Sám věděl, že je hlavním živitelem rodiny a pokud nebude její matce dávat peníze na domácnost, pak ona ze svého minimálního příjmu, jako osoba s přiznaným částečným invalidním důchodem, nebude schopna živit své dvě nezletilé děti. Obžalovaný však jednal také tak, že několikrát použil bezprostředního fyzického násilí proti poškozené K. K., a to tak že ji opakovaně udeřil dlaní do obličeje, když odmítala se podvolit jeho sexuálně motivovanému jednání, příp. se fyzicky bránila tak, že odstrkovala jeho ruce. Obžalovaný opakovaně po dobu od září 2014 do 23. 3. 2016 v nezjištěném počtu případů, průměrně jedenkrát týdně, obvykle v odpoledních hodinách nebo v podvečer v místě bydliště, přinutil v pracovně svoji nezletilou dceru K. K., aby se zpočátku svlékla do naha v jeho přítomnosti, později jednal tak, že ji pouze hladil a osahával na prsou. Jeho sexuálně motivované jednání se však stupňovalo. V pozdějších případech ji právě svoji rukou sahal na přirození, také ji přirození dráždil a v konečném důsledku se domáhal uskutečnění pohlavního styku souloží. Mezitím však poškozenou opakovaně přinutil k intenzivnějším sexuálním praktikám, které spočívaly v tom, že mu zpočátku třela pohlavní úd až do jeho vyvrcholení, později jej musela uspokojovat ústy, a to rovněž až do vyvrcholení. Takto byly naplněny formální znaky vyžadované v základní i kvalifikované skutkové podstatě zločinu znásilnění podle § 185 trestního zákoníku. Obžalovaný především jednal vůči poškozené za použití násilí. Není sporu o tom, že vzhledem ke své fyzické dispozici, měl zásadní tělesnou převahu nad nezletilou poškozenou K., jako dívkou ve věku cca 12 – 13 let. Násilím ve smyslu trestněprávním se však rozumí použití fyzické síly ze strany pachatele za účelem překonání nebo zamezení vážně míněného odporu znásilňované osoby a za účelem dosažení pohlavního styku proti její vůli. Obžalovaný prokazatelně takového násilí použil, když několikrát dokonce poškozenou i fyzicky napadl tak, že jí dal facky, které jí způsobily modřiny na tváři, což potvrdila nejen ona sama, ale také svědek O. D., její dědeček. Vedle použití násilí použil obžalovaný k odstranění odporu poškozené také pohrůžky jiné těžké újmy, která může, podle zákona, spočívat zejména v hrozbě způsobení majetkové újmy. V konkrétním případě, jak si toho byl vědom obžalovaný a ostatně i sama poškozená, což on velmi dobře věděl, šlo o pohrůžku tím, že nebude dávat její matce peníze. Taková pohrůžka mohla směřovat k rozvratu rodinného života, když poškozená sama, vzhledem k svému věku i osobní situaci, na této rodině prokazatelně lpěla. Obžalovaný při svých opakovaných sexuálních útocích na poškozenou zneužil její bezbrannosti, což je další z formálních znaků vyžadovaných skutkovou podstatou § 185 trestního zákoníku. Vzhledem ke svým okolnostem, a to nejen ke své velmi rozdílné fyzické dispozici, v porovnání s obžalovaným, ale i vzhledem ke své ekonomické a citové závislosti na obžalovaném, byla poškozená prakticky neschopna projevovat svou vůli, pokud jde o pohlavní styk a další praktiky, jichž se po ní obžalovaný domáhal. Nebyla schopna s výjimkou závěrečného požadavku na vykonání soulože, klást mu dostatečný odpor. Podle názoru soudu, bylo spíše jen otázkou času, kdy by byl obžalovaný schopen její vážně míněný odpor překonat i v tomto směru. Za použití násilí, pohrůžky jiné těžké újmy i zneužitím bezbrannosti své nezletilé dcery ji obžalovaný dlouhodobě a opakovaně donutil k pohlavnímu styku. Tento pohlavní styk spáchal nikoliv souloží, ale pohlavním stykem srovnatelným se souloží. Ve smyslu platné právní úpravy se za jiný pohlavní styk, provedený způsobem srovnatelným se souloží, považuje takový styk, při jehož

realizaci dochází k situaci srovnatelné s tou, jaká nastává u soulože. Rozhodná je tedy srovnatelnost provedení a tento jiný pohlavní styk musí být srovnatelný se situací, při níž dochází ke spojení pohlavních orgánů muže a ženy. Takto srovnatelným jiným pohlavním stykem lze rozumět i situaci, kdy do pohlavního orgánu ženy neproniká pohlavní úd muže, ale situace je simulována mechanismem, např. jazykem, prsty nebo jiným předmětem. Sama poškozená opakovaně v průběhu své výpovědi popsala praktiky, které od ní obžalovaný vyžadoval a které spočívaly v tom, že mu jeho pohlavní úd musela dráždit nejen rukou, ale dokonce i ústy, a to až do okamžiku, než došlo k jeho uspokojení, tedy k vyvrcholení. Použitý mechanismus byl prokazatelně schopen vyvolat stejný účinek, jako by se jednalo o skutečnou soulož. Minimálně opakovaně realizované orální pohlavní styky je, z hlediska trestněprávního, třeba považovat za zákonem formulovaný jiný pohlavní styk, provedený způsobem srovnatelným se souloží. Dlouhodobého, shora popsaného, jednání se pak obžalovaný dopouštěl na nezletilé K. K., již byl nevlastním otcem a jejíž skutečný věk znal, tedy na osobě mladší 15 let. V přímé příčinné souvislosti s trestným jednáním obžalovaného pak poškozená utrpěla posttraumatickou stresovou poruchu. Tato skutečnost byla prokázána především znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie i osobním výsledkem soudního znalce MUDr. F.Č., jakož i s ním korespondujícím znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, odvětví psychologie, který zpracovala soudní znalkyně PhDr. M.K., která byla u hlavního líčení rovněž vyslechnuta. Posttraumatická stresová porucha prokazatelně dlouhodobě omezuje poškozenou v obvyklém způsobu života a trvá, jak uzavřel soudní znalec, rozhodně po dobu delší než 6 týdnů, což je zákonem stanovená lhůta pro užití právní kvalifikace těžké újmy na zdraví ve smyslu ustanovení § 122 písm. i) trestního zákoníku. Oba soudní znalci, kteří se zabývali duševním stavem poškozené a ostatně i samotná poškozená jednoznačně prokázali, že prognóza jejího psychického vývoje je v aktuální době nejistá. Poškozená nadále trpí posttraumatickou stresovou poruchou, která ji citelně omezuje v obvyklém způsobu života, což je o to závažnější, že ji způsobil její nevlastní otec a poškozená je ve velmi obtížném období životního vývoje, tedy v pubertě. Nálezací soud proto uzavřel, že jednáním obžalovaného byly naplněny formální znaky zločinu znásilnění, nejen v rovině základní skutkové podstaty, tedy nejen tím, že násilím, pohrůzkou těžké újmy a zneužitím bezbrannosti donutil k pohlavnímu styku jinou osobu (§ 185 odst. 1 trestního zákoníku), ale byly naplněny znaky kvalifikované skutkové podstaty § 185 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku, tedy že tento čin spáchal pohlavním stykem provedeným způsobem srovnatelným se souloží, § 185 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku, tj. že čin spáchal na dítěti mladším 15 let a § 185 odst. 3 písm. c) trestního zákoníku, když takovým činem způsobil těžkou újmu na zdraví. Obžalovaný ing. J. K. svým jednáním popsaným pod bodem 1. výroku rozsudku porušil zájem společnosti na ochraně práva člověka rozhodovat se svobodně o svém pohlavním životě. Tento zájem společnosti je chráněn ustanovením § 185 trestního zákoníku, jako objekt trestného činu znásilnění.

15. V případě skutku popsaného pod bodem 2. výroku rozsudku spočívalo trestné jednání obžalovaného v tom, že opakovaně, nejméně ve 4 případech, v období od září do prosince 2014, opět ve své pracovně v místě společného bydliště, přiměl nevlastní dceru, nezletilou K. K., aby na jeho notebooku vždy zhlédla několik videosouborů, zobrazujících sexuální praktiky dospělých mužů s nezletilými dívkami, a to zejména provádění orálního pohlavního styku. Obžalovaný tedy prokazatelně šířil dětskou pornografii tím, že ji zprostředkoval ke zhlédnutí poškozené. Jeho jednání je prokazováno výpovědí poškozené nezletilé K. K. i nepřímými důkazy, kterými jsou opět věcné důkazy, zejména notebooky a nosiče se zajištěnými videosoubory a z nich pořízenými fotografiemi, z nichž je zcela zřetelné, že obžalovaný takovým materiálem s dětskou pornografií prokazatelně disponoval. Základním motivem tohoto trestného jednání obžalovaného bylo to, aby poškozenou dokázal dostatečně názorně instruovat v tom, jak má sama tyto sexuální praktiky realizovat, tedy jak ho na základě jeho výzvy má adekvátně sexuálně uspokojovat. Podle názoru nálezacího soudu zcela nepochybně obžalovaný tyto videosoubory předkládal ke zhlédnutí

poškozené i proto, aby překonala svůj případný odpor k obdobnému jednání a sama viděla, že takto jednají nebo se takto chovají i jiné nezletilé dívky vůči dospělým mužům. Prokazatelně se tak obžalovaný snažil u poškozené vyvolat pocit, že se od ní domáhá obvyklého standardního chování. V přímé příčinné souvislosti s tímto trestným jednáním obžalovaného pochopitelně došlo k porušení zájmu společnosti na ochraně mravního vývoje dětí a na jejich ochraně před jejich sexuálním zneužíváním. Tento zájem společnosti je chráněn ustanovením § 192 trestního zákoníku, tj. přečinu výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií.

16. Trestné jednání obžalovaného, které je popsáno pod bodem 3. výroku rozsudku, pak spočívalo v tom, že prokazatelně vědomě a cíleně natočil dne 25. 7. 2015 ve svém bytě videozáznam o délce 55 sekund, který je v podrobnostech popsán ve výroku tohoto rozsudku. K pořízení, byť krátkého přesto sexuálně motivovaného videozáznamu, obžalovaný zneužil svoji nezletilou dceru K., která byla v té době dítětem mladším 15 let a na videozáznamu figuruje s obnaženými hýžděmi, když předtím si stáhla kalhotky nad stehna a také si vyhrnula nátlčník. Prokazatelně ji obžalovaný tak, aby to bylo přímo zachyceno pořízenou kamerou, udeřil několikrát otevřenou dlaní na nahé hýždě, které kamera rovněž snímala. Bez nejmenších pochybností se jedná o pornografické dílo, k jehož výrobě obžalovaný zneužil dítě mladší 15 let. Obžalovaný svým jednáním naplnil znaky objektivní stránky přečinu zneužití dítěte k výrobě pornografie dle § 193 odst. 1 trestního zákoníku. Také objektem tohoto trestného činu, tj. zájmem chráněným společností, je zájem na ochraně dětí před jejich sexuálním zneužíváním společností na jejich řádném mravním a citovém vývoji, ale stejně tak i svoboda rozhodování.
17. Souhrnným jednáním, které je v podrobnostech popsáno pod body 1., 2. a 3. výroku rozsudku se obžalovaný ing. J. K. dopustil přečinu ohrožování výchovy dítěte. Jeho trestněprávně významné jednání spočívalo v tom, že opakovaně a dlouhodobě sváděl k nemravnému životu svoji nevlastní dceru K. K., a to tak že ji opakovaně dlouhodobě přímo vyzýval k jednání sexuálně motivovanému, které rozhodně neodpovídalo jejímu věku. Opakovaně ji nutil k tomu, aby jej uspokojovala tím, že mu třela jeho pohlavní úd, uspokojovala jej orálním pohlavním stykem, a to proti své vůli. Proto, aby překonal její odpor a nechut', jí obžalovaný buď vyhrožoval anebo ji fyzicky napadl, když v některých případech ji naopak finančně odměňoval drobnými částkami ve výši 100 – 200 Kč. Vzhledem k délce trvání tohoto jednání obžalovaného, a to od září 2014 až do března 2016 i vzhledem k tomu, že poškozená byla v té době na prahu puberty (nar. XXXX), se jako zcela důvodná jeví úvaha o tom, že si poškozená takové chování zcela v rozporu se zásadami mohla osvojit. Kromě toho, že jí obžalovaný svým jednáním způsobil posttraumatickou stresovou poruchu, také velmi zásadním způsobem ohrozil její zdravý vývoj. Obžalovaný u poškozené tak prokazatelně vytvářel podmínky pro vznik nežádoucích návyků a sklonů, zejména poskytování sexuálních služeb za úplatu. Jeho jednání tak bylo mj. způsobilé vyvolat u poškozené takové návyky, které vedou k zahálčivému nebo nemravnému životu. Obžalovaný se také tohoto jednání dopustil ze zavrženíhodné pohnutky a v jednání pokračoval po delší dobu, čímž naplnil formální znaky nejen základní skutkové podstaty § 201 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, ale také znaky kvalifikované skutkové podstaty přečinu dle § 201 odst. 3 písm. a), b) trestního zákoníku. Zavrženíhodnou pohnutkou je totiž třeba rozumět takovou pohnutku, která je v zásadním rozporu s morálkou občanské společnosti a svědčí zpravidla o značném morálním narušení pachatele, neboť dokládá jeho bezohledné sobectví, bezcitnost a pohrdavý postoj k základním lidským hodnotám. V konkrétním případě považoval nalézací soud za bezpečné a spolehlivě prokázaný skutkový děj, ale také osobní profil obžalovaného, jak je rozvedeno dále. Dokonce i sama poškozená, jako nezletilá, na obžalovaném existenčně závislá dívka, která jej vnímala jako vlastního otce, se nedokázala srovnat morálně s tím, že by obžalovaný byl schopen sexuálně žít současně s ní i s její matkou, s níž žil ve společné domácnosti. V tomto směru je třeba zdůraznit skutečnost, že v uvedeném období byla poškozená ve věku, kdy si morální hodnoty související se sexuálním životem začínala teprve fixovat. Obžalovaný však projevil naprostou bezcitnost a bezohlednost vůči poškozené, jako své nezletilé dceři, kterou dokonce

osvojit a v rámci společnosti měl postavení jejího otce. Opakovaně a dlouhodobě ji však sexuálně zneužíval, veden záměrem dosáhnout svého sexuálního uspokojení, aniž by byl schopen brát ohled na její zdravý vývoj a respektovat její základní lidské právo, sama svobodně rozhodnout o svém sexuálním životě a svém sexuálním partnerovi. Takovou pohnutku obžalovaného považoval soud za pohnutku zvláště zavrženíhodnou, jak vyžaduje formální znak § 201 odst. 3 písm. a) trestního zákoníku. Jednání obžalovaného trvalo řádově nikoliv pouze týdny nebo měsíce, ale fakticky cca 1,5 roku, tedy tzv. delší dobu. I tímto jednáním popsáním pod body 1., 2. a 3. výroku rozsudku poškodil obžalovaný zájem společnosti na řádné výchově dětí, která má být vedena v souladu se zásadami morálky občanské společnosti, tak aby byl zaručen jejich řádný rozumový, mravní a citový vývoj. Tento zájem společnosti je chráněn ustanovením § 201 trestního zákoníku jako objekt trestného činu ohrožování výchovy dítěte.

18. Trestným jednáním obžalovaného, které je podrobně popsáno pod bodem 4. výroku rozsudku, pak byly naplněny formální znaky přečinu výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 trestního zákoníku. Prokazatelně, jak bylo zjištěno nejen z výpovědi poškozené, ale zejména z věcných důkazů, tj. počítačů a nosičů, resp. odborné analýzy bitových kopií, které z nich byly porýzeny, obžalovaný dlouhodobě na svých dvou počítačích, notebooku značky Fujitsu Siemens, notebooku značky DELL, ale také na DVD nosičích, přechovával rozsáhlý pornografický materiál, na němž byly zobrazeny fotografie nezletilých dětí, nezletilých dívek buď v sexuálně vyzývacích pozicích nebo videosoubory se sexuálními aktivitami mužů a dívek zjevně mladších 15 let. V podrobnostech jsou prokázané údaje popsány ve skutkové větě výroku rozsudku. Obžalovaný tento pornografický materiál, zahrnující děti, dlouhodobě v místě bydliště na svých nosičích i počítačích přechovával a nalézací soud tak považuje za zcela jednoznačně vyvrácenou jeho obhajobu o tom, že např. koupil počítač jako repasovaný a soubory v něm již byly uloženy. Tato skutečnost je vyvrácena jednak listinným důkazem, jednak provedenými analýzami, které svědčí o tom, že v průběhu té doby, když měl obžalovaný počítače doma, byly soubory s dětskou pornografií opakovaně otevírány. Stejně tak považuje soud za účelové tvrzení obžalovaného o tom, že počítač DELL dal před dvěma lety své manželce, když ona sama, tj. svědkyně I. K., jednoznačně u hlavního líčení uvedla, že počítače, které používal obžalovaný, byly výhradně jeho a nikdo z rodiny do nich nevstupoval. To je ostatně zcela v souladu s výpovědí poškozené K. K.. Jednání obžalovaného, popsané pod bodem 4. výroku rozsudku, naplnilo jeden z formálních znaků jednání, jako součásti objektivní stránky přečinu výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 trestního zákoníku. K naplnění tohoto formálního znaku je nezbytné, aby pachatel přechovával pornografické dílo, které zobrazuje nebo jinak využívá dítě, a to ať už ve fotografické, filmové, počítačové, elektronické nebo jiné podobě. Obžalovaný měl prokazatelně videozáznamy, počítačové animace i fotografie s dětským pornografickým materiálem uloženy ve svých počítačích a příslušných nosičích. V této souvislosti považuje nalézací soud za nezbytné opakovaně upozornit na skutečnost, že se jednalo o záznamy zobrazující nezletilé děti mladší než 15 let, a to dívky v sexuálně vyzývacích pozicích, předvádějících svoje pohlavní orgány, jakož i jiné obdobně sexuálně dráždivé snímky. O charakteru rozsáhlých souborů a fotografií, jako dětské pornografie, neshledal nalézací soud žádné pochybnosti. Také tímto jednáním popsáním pod bodem 4. výroku rozsudku obžalovaný poškodil zájem společnosti na ochraně mravního vývoje dětí a ochraně před jejich sexuálním zneužíváním, což je objekt nebo-li chráněný společenský zájem v případě přečinu výroby a jiného nakládání s dětskou pornografií podle § 192 trestního zákoníku.
19. Vedle shora rozebraných znaků objektivní stránky (jednání, následku a příčinné souvislosti mezi nimi) a znaků objektu se nalézací soud pochopitelně, v případě každé z pěti aplikovaných skutkových podstat, zabýval i tím, zda byly naplněny další formální znaky vyžadované zákonem, a to zejména znaky subjektu a subjektivní stránky. Mezi podstatné znaky subjektu patří věk pachatele a jeho přičetnost. Podmínkou trestní odpovědnosti je fakt, že pachatel v době spáchání trestného činu dovršil 15. rok věku. Tato podmínka byla u obžalovaného ing. J. K. nepochybně

naplněna, neboť obžalovaný byl dokonce pachatelem zletilým. Dalším znakem subjektu je přičetnost, když tato podmínka je v trestním zákoníku vymezena v ustanovení § 26 negativně. Podle citovaného zákonného ustanovení ten, kdo pro duševní poruchu v době spáchání činu nemohl rozpoznat jeho protiprávnost nebo ovládat své jednání, není za tento čin trestně odpovědný. Významným důkazem sloužícím k posouzení znaku přičetnosti a také podmínek trestní odpovědnosti obžalovaného ing. J.a K.a byl **znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie** (č. l. 300 – 311). Soudní znalkyně MUDr. R. H. byla také osobně vyslechnuta u hlavního líčení dne 3. 11. 2017 a na závěrech písemně zpracovaného znaleckého posudku v plném rozsahu setrvala. Po vyšetření obžalovaného ing. J.a K.a soudní znalkyně uzavřela, že u obžalovaného nezjistila znaleckým vyšetřením přítomnost duševní choroby, nezjistila závislost na návykových látkách. Naproti tomu diagnostikovala přítomnost polymorfní sexuální parafie (deviace), která obsahuje sadomasochistické, ale i pedofilní prvky. Psychiatrickosexuologickým vyšetřením nebyly u obžalovaného zjištěny žádné známky svědčící pro přítomnost patologické agresivity. Nálezací soud považuje za významné závěry soudní znalkyně spočívající v tom, že ze sexuologického hlediska jsou rozpoznávací schopnosti obžalovaného plně zachovány. Ovládací schopnosti však, vzhledem ke zjištěné polymorfní parafilii (deviaci), jsou podstatně sniženy. U hlavního líčení soudní znalkyně vysvětlila, že v rámci škály mezi úplným zachováním a úplným vymizením těchto ovládacích schopností, lze u obžalovaného konstatovat, že úroveň jeho ovládacích schopností se blíží více hranici vymizení, než hranici zachování, avšak ovládací schopnosti nejsou vymizelé. Rozpoznávací schopnosti jsou plně zachovány. Pokud znalkyně označila diagnózu obžalovaného za parafilii, je to aktuální označení pro dříve používaný termín deviace. K dotazu soudu znalkyně vysvětlila také to, že dříve užívané phallopletysmografické vyšetření se v současné době přestává do forenzní problematiky zahrnovat, neboť není ujednoceno, jakým způsobem mají být výsledky popsány. Je to v zásadě pomocná diagnostická metoda, kterou znalci pro forenzní účely používali, pokud si nebyli dostatečně jisti. V nyní projednávané trestní věci měla soudní znalkyně dostatečné množství materiálu proto, aby mohla polymorfní deviaci u obžalovaného diagnostikovat. Po vyšetření u obžalovaného zjistila mj. heterosexuální orientaci, tedy orientaci na ženské pohlaví, která je věkově posunuta. Kromě dospělých je zaměřen i na ty nezralé, tedy adolescentní objekty. Znalkyně však nemůže konstatovat, že by se jednalo o čistou hebefilii, protože se zde objevují i objekty mladší 10 let a hranice pro takový závěr je právě 10 let. K dotazu obhajoby, stran sadomasochistického prvku diagnózy, soudní znalkyně vysvětlila, že prokázaný výprask na holou zadnici nezletilé dcery je z odborného hlediska materiálem pedofilně-sadistickým. Sama však zdůraznila, že přesnou hranici u polymorfní deviace nelze specifikovat. Jednotlivé deviace se totiž vzájemně kombinují a vyvíjejí. Věková hranice pro prvek pedofilní je 10 let, a jestliže tedy znalkyně nachází prvky, v nichž jsou objekty mladší této věkové kategorie, musí už hovořit o pedofilii. Po vyšetření obžalovaného soudní znalkyně také navrhla uložení ochranné sexuologické léčby, a to v ambulantní formě. Bez takového ochranného léčení není, podle jejího názoru, vyloučeno opakování jednání, které je předmětem obžaloby. Otázkou duševního stavu obžalovaného J. K. se zabýval i **soudní znalec Mgr. M.P. Ph.D., který zpracoval znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie specializace klinická psychologie** (č. l. 320 – 342) a rovněž on byl osobně vyslechnut u hlavního líčení dne 10. 10. 2017. Soudní znalec setrval na závěrech písemně zpracovaného znaleckého posudku, kdy po vyšetření obžalovaného uzavřel, že jeho struktura osobnosti spadá z psychologického hlediska do normy populace. U obžalovaného se neprojevuje některá z tzv. poruch osobnosti. Jeho rozumové schopnosti spadají k horní hranici průměru populace. Mezi jeho charakteristické osobní rysy patří odolnost vůči stresu, rozhodnost a autoritativnost. Do popředí svého prožívání a jednání staví obžalovaný potvrzování vlastní hodnoty, preferuje kognitivní uchopení reality. Z emočně nabytých situací má tendenci se stahovat. Obžalovaný usiluje o udržení rodiny, o stabilní zaměstnání, rozvíjí vlastní zájmy a jeho hodnotová orientace je prosociální. Obžalovaný má dostatečné sociální vazby, i když ke vztahům má tendenci stavět se spíše povrchně. Svůj vztah k manželce a nezletilému synovi M.

hodnotí jako velmi dobrý, avšak o těchto vztazích se, podle názoru znalce, vyjadřuje vágně a nedává najevo hlubší city nebo empatii. Svůj vztah k nezletilé dceři K. subjektivně obžalovaný považoval v minulosti za dobrý a bezproblémový až do okamžiku podání trestního oznámení. Na základě psychodiagnostického vyšetření soudní znalec u obžalovaného zjistil autoritativní a zvýrazněné narcistické rysy osobnosti. Nebyly u něj zjištěny akcentované sklony k agresivitě, manipulaci či dominanci v běžných situacích. Vzhledem k tomu, že je obžalovaný dostatečně sociálně adaptovaný, hodnotí znalec jeho resocializaci jako teoreticky možnou, a to však pouze za předpokladu jeho aktivní spolupráce a případného přijetí viny. Na základě těchto důkazů, tj. obou znaleckých posudků nalézací soud uzavřel, že obžalovaný ing. J. K. nebyl v době spáchání trestných činů pachatelem nepřičetným, neboť nenaplnil podmínky ustanovení § 26 trestního zákoníku. Obžalovaný však byl pachatelem jednajícím ve stavu zmenšené přičetnosti ve smyslu ustanovení § 27 trestního zákoníku. Podle citovaného zákonného ustanovení, kdo pro duševní poruchu v době spáchání činu měl podstatně sníženou schopnost rozpoznat jeho protiprávnost nebo ovládat své jednání, je zmenšeně přičetný. Soudní znalkyně jednoznačně uvedla, že ani rozpoznávací ani ovládací schopnost nebyla u obžalovaného vymizelá, a proto nejsou odůvodněny úvahy o vyloučení jeho trestní odpovědnosti, pro závěr o nepřičetnosti. Prokazatelně však obžalovaný trpěl duševní poruchou, kterou se ve smyslu ustanovení § 123 trestního zákoníku rozumí mj. duševní poruchy vyplývající z duševní nemoci i hluboká porucha vědomí, mentální retardace, těžká asociální porucha osobnosti nebo jiná těžká duševní nebo sexuální odchylka. Právě poslední zmíněnou těžkou duševní nebo sexuální poruchou se mj. rozumí sexuální deviace, kterou obžalovaný J. K. trpí. Podle závěrů znalkyně se jedná o polymorfní sexuální parafilii (deviaci F65.6 podle KN-10), která obsahuje prvky sadomasochistické, ale i pedofilní. V obecné rovině se sexuální deviací, nyní označovanou parafilie, rozumí závažné sexuální chování neorganického původu, v důsledku kterých je výrazně ovlivněno volní a rozumové rozhodování jedince a ten následně není schopen buď vůbec anebo částečně kontrolovat a ovládat své sexuální pud a prožitky. Nalézací soud tedy uzavřel, že obžalovaný ing. J. K. byl v době spáchání rozsáhlého trestného jednání vzhledem k svému věku i duševnímu stavu pachatelem jednajícím ve stavu zmenšené přičetnosti ve smyslu ustanovení § 27 trestního zákoníku, i když podmínku věku vymezenou v ustanovení § 25 trestního zákoníku naplnil bez výhrad.

20. Subjektivní stránka, jako další z formálních znaků kteréhokoli trestného činu, v sobě zahrnuje také znaky týkající se psychiky pachatele. Obligatorním znakem subjektivní stránky je zavinění, které je nezbytné pro naplnění každé skutkové podstaty trestného činu. Trestní odpovědnost fyzických osob je v právním řádu konstruována jako odpovědnost subjektivní, tj. odpovědnost za zaviněné jednání. Zavinění je nutno chápat jako vnitřní psychický vztah pachatele k podstatným složkám trestného činu, zejména k objektu a objektivní stránce. Zavinění v sobě zahrnuje složku intelektovou (vnímání, vědění pachatele) a složku volní (chtění nebo srozumění, čili rozhodnutí pachatele jednat určitým způsobem se znalostí podstaty věci). Při hodnocení zavinění obžalovaného ing. J. K., a to u každé z užitých pěti skutkových podstat, vycházel nalézací soud především z důkazů provedených u hlavního líčení, které prokazovaly skutkový děj popsany ve výroku rozsudku, a to především jednání obžalovaného. Soud vycházel rovněž ze znaleckého posudku, který se týkal duševního stavu obžalovaného. Předně bylo prokázáno, že obžalovaný byl schopen rozpoznat společenskou škodlivost svého jednání. Jeho intelektové schopnosti byly prokazatelně na takové úrovni, že vzhledem ke svému vysokoškolskému vzdělání, vzhledem ke své dostatečné sociální adaptovanosti a především vzhledem ke své psychiatrické diagnóze i rysům osobnosti byl schopen rozpoznat hranice nejen morálky, ale i trestní odpovědnosti. Ovládací schopnosti obžalovaného byly prokazatelně snížené, nikoliv však vymizelé, aby tak vylučovaly závěry o jeho trestní odpovědnosti. Nalézací soud neshledal žádné pochybnosti o vědění obžalovaného o skutečném věku poškozené nezletilé K. K., která sice nebyla jeho biologickou dcerou, ale s ní dlouhodobě žil ve společné domácnosti a formálně byl v pozici

adoptivního otce. Obžalovaný také velmi dobře věděl, jaké jsou ekonomické poměry celé rodiny i zdravotní stav matky poškozené, věděl tedy, že v případě, že nebude rodině poskytovat peníze, rodina se dostane do výrazně jiných sociálních a ekonomických podmínek, a to tedy podstatně zhoršených. Rovněž není sporu o tom, že obžalovaný věděl, jaká jsou zásadní morální pravidla ve společnosti, v níž žije, tedy nejen že obecně nemůže jakoukoliv ženu nutit k pohlavnímu styku proti její vůli, ale zejména se sexuálně motivovaným jednáním nemůže chovat k nezletilému dítěti mladšímu 15 let, které je navíc na něm ekonomicky a citově závislé, a to dokonce proti vůli tohoto dítěte, kterou dítě dává najevo slovně i fyzicky. Stejně tak není pochyb o tom, že obžalovaný, vzhledem ke svému intelektu a vysokoškolskému vzdělání, věděl, že jakékoliv sexuálně motivované jednání vůči nezletilým dětem přímo z jeho strany, ale také ze strany jiných osob, které produkuje výrobu dětské pornografie, kterou on sám přechovává, je trestné. Aktivní, cílené, opakované a zejména dlouhodobé jednání obžalovaného je v podrobnostech popsáno ve výroku tohoto rozsudku. Jednání směřovalo především vůči poškozené nezletilé K. K., ale také k držení několika stovek fotografií s dětskou pornografií, resp. videosouborů a dokonce k dílčí výrobě takového pornografického materiálu. To prokazatelně svědčí pro závěr, že se obžalovaný takového jednání dopustit chtěl. Nálezací soud proto shodně s obžalobou kvalifikoval zavinění obžalovaného jako přímý úmysl ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, a to ve vztahu k přčinu výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 1 trestního zákoníku (bod 4. výroku rozsudku), ve vztahu k přčinu ohrožování výchovy dítěte podle § 201 odst. 1 písm. a), odst. 3 písm. b) trestního zákoníku (bod 1., 2. a 3. výroku rozsudku), tedy v rovině základní i kvalifikované skutkové podstaty. Stejně tak hodnotil soud zavinění obžalovaného jako přímý úmysl i ve vztahu k přčinu zneužití dítěte k výrobě pornografie podle § 193 odst. 1 trestního zákoníku (bod 3. výroku rozsudku), ve vztahu k přčinu výroba a jiné nakládání s dětskou pornografií podle § 192 odst. 2 trestního zákoníku (bod 2. výroku rozsudku), rovněž ve vztahu k zločinu znásilnění (bod 1. výroku rozsudku), a to minimálně v rovině základní a kvalifikované skutkové podstaty podle § 185 odst. 1, odst. 2 písm. a), odst. 3 písm. a) trestního zákoníku. Ve vztahu ke způsobení těžké újmy na zdraví v podobě posttraumatické stresové poruchy, tj. ve vztahu k aplikaci právní kvalifikace dle § 185 odst. 3 písm. c) trestního zákoníku pak, vzhledem k tomu, že se jedná o kvalifikovanou skutkovou podstatu, postačí naplnění zavinění ve formě nedbalosti. Ve smyslu ustanovení § 17 trestního zákoníku se k okolnosti, která podmiňuje použití vyšší trestní sazby, přihlídně, jde-li o těžší následek i tehdy zavinil-li jej pachatel z nedbalosti, vyjma-je případy kdy trestní zákon vyžaduje i zde zavinění úmyslné. Taková právní úprava, tj. požadavek úmyslného způsobení těžké újmy v zákoně stanovena není. Obžalovaný jednoznačně věděl, že poškozené může zdravotní obtíže způsobit, a to v rovině psychické i v rovině fyzické, když v tomto druhém případě k nim prokazatelně nedošlo. Posttraumatická stresová porucha však u poškozené byla nade vše pochybnost diagnostikována a soudem byla kvalifikována jako těžká újma na zdraví, tj. jako okolnost podmiňující použití vyšší trestní sazby. V tomto případě postačí naplnění subjektivní stránky, tedy zavinění ve formě vědomé či nevědomé nedbalosti, jak vyžaduje ustanovení § 16 odst. 1 trestního zákoníku. Podle názoru soudu obžalovaný naplnil podmínky vědomé nedbalosti ve smyslu ustanovení § 16 odst. 1 trestního zákoníku, neboť věděl, že může způsobem uvedeným v trestním zákoně porušit nebo ohrozit zájem chráněný takovým zákonem, ale bez přiměřených důvodů spoléhal, že takové porušení nebo ohrožení nezpůsobí.

21. Skutkové podstaty všech pěti trestných činů, aplikovaných na trestné jednání obžalovaného byly jednáním obžalovaného naplněny v období od září 2014 do 23. 3. 2016, tj. za účinnosti novely trestního zákona, v podobě tzv. trestního zákoníku. V rámci řešení otázky trestní odpovědnosti obžalovaného a užití příslušné právní kvalifikace každého z těchto trestných činů se proto nálezací soud zabýval i otázkou společenské škodlivosti jeho trestného jednání, jak mu ukládá ustanovení § 12 odst. 2 trestního zákoníku. V případě všech pěti skutkových podstat nálezací soud shodně uzavřel, že ani v jednom případě, ať už bylo užito kvalifikace v rovině základní či

kvalifikované skutkové podstaty, nebyly ani v náznaku shledány důvody pro úvahy o jiné trestní odpovědnosti J. K., než odpovědnosti trestněprávní. Důkazy provedené u hlavního líčení svědčí o mimořádné společenské škodlivosti trestného jednání obžalovaného, která byla páchána po velmi dlouhé časové období především vůči jeho nevlastní dceři, která s ním dlouhodobě žila ve společné domácnosti a byla na něm ekonomicky závislá. Obžalovaný velmi hrubým způsobem porušil základní chráněné zájmy, a to nejen zájem společnosti na ochraně fyzických osob, ale zejména nezletilého dítěte, které bylo na prahu dospívání, a to před zcela nevhodným, v tomto případě deviantním, sexuálně motivovaným jednáním z jeho strany. Jednání obžalovaného je natolik společensky škodlivé, že zcela vylučuje úvahy o jiné odpovědnosti než trestněprávní a naopak vyžaduje velmi přísný postih v rámci platné právní úpravy. Nalézací soud proto rozhodl o vině obžalovaného J. K. tak, jak je shora uvedeno, tedy uznal jej vinným v plném rozsahu obžaloby, když se rovněž bez výhrad ztotožnil s navrhouvanou právní kvalifikací.

22. Při stanovení druhu trestu a jeho výměry přihlédl soud ve smyslu ustanovení § 39 odst. 1 trestního zákoníku k povaze a závažnosti spáchaných trestných činů, k osobním rodinným, majetkovým a jiným poměrům obžalovaného, jakož i k jeho dosavadnímu způsobu života a možnostem jeho nápravy. Ve smyslu ustanovení § 39 odst. 3 trestního zákoníku soud přihlédl i k polehčujícím, resp. přitěžujícím okolnostem, které obžalovanému svědčily, a které zákon ve smyslu ustanovení § 41, resp. § 42 trestního zákoníku připouští. Soud vzal v úvahu především skutečnost, že obžalovaný J. K. je zletilý, svéprávný, dosáhl vysokoškolského vzdělání. Ze zprávy jeho zaměstnavatele firmy XXXXX, s. r. o. (č. l. 550) bylo zjištěno, že obžalovaný v této firmě pracuje od listopadu roku 2006. Jeho pracovní morálka je hodnocena jako dobrá, žádné pracovní prohřešky s ním v posledních letech řešeny nebyly. Pracovní vztahy na pracovišti jsou korektní a dá se říci přátelské. Ze zprávy Města XXXXX (č. l. 551) pak bylo zjištěno, že ani v místě bydliště nejsou k chování obžalovaného žádné negativní poznatky, pro přestupky projednáván nebyl. Opisem rejstříku trestů (č. l. 553, 591) bylo prokázáno, že obžalovaný dosud nebyl soudně trestán. Nalézací soud tedy přiznal obžalovanému polehčující okolnost dosavadní beztrestnosti a jinak řádného života ve smyslu ustanovení § 41 písm. o) trestního zákoníku. Jiné polehčující okolnosti shledány nebyly. Naproti tomu hodnotil soud jako přitěžující okolnost ve smyslu ustanovení § 42 písm. n) trestního zákoníku skutečnost, že obžalovaný spáchal více trestných činů. Jeho trestné jednání je systematicky popsáno jako čtyři skutkové děje, avšak kvalifikované podle pěti skutkových podstat příslušných trestných činů, resp. zločinů a přečinů. Podle § 42 písm. m) trestního zákoníku pak byla jako přitěžující okolnost hodnocena i skutečnost, že obžalovaný páchal trestnou činnost po delší dobu, a to od září 2014 do března 2016. V úvahu přicházelo užití také přitěžujících okolností podle § 42 písm. d) trestního zákoníku, tedy že obžalovaný zneužil tísně, nouze či bezbrannosti své nevlastní dcery, jakož i přitěžující okolnost podle § 42 písm. h) trestního zákoníku tedy že trestné činy spáchal ke škodě dítěte. Uvedené skutečnosti však našly odraz v aplikaci kvalifikované skutkové podstaty zejména u zločinu znásilnění podle § 185 trestního zákoníku, neboť se jedná o formální znaky příslušné skutkové podstaty, jak je shora uvedeno. Obžalovanému J. K. byl trest ukládán za spáchání celkem pěti trestných činů, a proto mu byl v souladu s ustanovením § 43 odst. 1 trestního zákoníku tento trest uložen jako trest úhrnný. Podle citovaného zákonného ustanovení vychází soud z trestní sazby, která se vztahuje na trestný čin z nich nejprísněji trestný. Soud proto vycházel z trestní sazby § 185 odst. 3 trestního zákoníku, která umožňuje uložit pachateli pouze trest odnětí svobody, a to v trvání 5 – 12 let. Rozhodování soudu se fakticky omezilo na určení konkrétní výše trestu odnětí svobody a způsobu jeho výkonu. Nalézací soud při stanovení konkrétní výměry trestu vzal v úvahu všechny okolnosti projednávaného případu, osobní profil obžalovaného, mimořádnou závažnost spáchaných trestných činů, výše rozebrané polehčující i přitěžující okolnosti, jakož i závěry znaleckého posudku, který se týkal duševního stavu obžalovaného. Prokazatelně se obžalovaný dopustil trestného jednání ve stavu zmenšené přičetnosti, a proto soud aplikoval také ustanovení § 40 odst. 1 trestního zákoníku, podle něhož

je povinen přihlédnout při stanovení druhu trestu a jeho výměry k tomu, že pachatel spáchal trestný čin ve stavu zmenšené přičetnosti, který si, a to ani z nedbalosti, nepřivodil vlivem návykové látky. Sexuální deviace, která je shora rozebraná, znamenala, že obžalovaný se trestného jednání dopustil ve stavu zmenšené přičetnosti a soud tuto skutečnost zohlednil při stanovení konkrétní výměry trestu odnětí svobody. S přihlédnutím ke všem rozhodujícím kritériím rozhodl soud uložit obžalovanému trest odnětí svobody mírně pod polovinou zákonné trestní sazby, která je v případě § 185 odst. 3 trestního zákoníku stanovena v rozpětí 5 – 12 let. Stanovený trest odnětí svobody v trvání 7,5 roku je, podle názoru soudu, zcela přiměřený mimořádně vysokému stupni společenské škodlivosti trestného jednání obžalovaného, ale i skutečnosti, že se obžalovaný trestného jednání dopustil ve stavu zmenšené přičetnosti. V této souvislosti musí nalézací soud podotknout, že při velmi dobré sociální adaptovanosti, jeho vysokoškolskému vzdělání měl obžalovaný nepochybně dostatek možností k tomu, aby vzal na vědomí nejen morální a společenské hodnoty, ale také hranice trestní odpovědnosti. Svoje nestandardní sexuální chování si měl včas přiznat a vyhledat adekvátní odbornou, nejlépe lékařskou pomoc. Obžalovaný však dlouhodobě se svojí sexuální deviací nijak nepracoval, nebyl schopen svoje jednání korigovat a naopak prokazatelně se intenzita jeho trestněprávně významného jednání stupňovala. Výsledkem je tedy trestní odpovědnost obžalovaného pro mimořádně závažné trestné jednání sexuálně motivované, jehož se dlouhodobě dopouštěl především vůči své nevlastní dceři, nezletilé K.. K.. Vzhledem k přístupu obžalovaného, který trestné jednání nedoznal, v nejmenším svého jednání nelitoval, jakož i vzhledem k přístupu jeho manželky a matky nezletilé poškozené, která rovněž neprojevila zájem chránit svou nezletilou dceru, považuje nalézací soud za nezbytné upozornit, že v nejmenším nelze klást odpovědnost za celý trestní proces, vedený proti obžalovanému J. K. na nezletilou K. K., ani na její prarodiče, kteří trestné jednání obžalovaného oznámili. K. K. je nezletilým dítětem, vůči němuž se obžalovaný v nejmenším nechoval jako rodič. I když nebyl biologickým otcem, přesto rodičovská práva adoptací převzal, obžalovaný se nechoval k ní ani jako solidní, rozumný, dospělý člověk. Pokud se rodina ocitne v ekonomické nouzi a bratr poškozené bude po určitou dobu vyrůstat bez svého biologického otce, ani v náznaku nelze odpovědnost za takovou situaci hledat v jednání poškozené. Ona sama se domáhala pouze ochrany ze strany rodiny a v konečném důsledku ochrany ze strany společnosti, před tímto dlouhodobým, pro ni, velmi traumatizujícím jednáním obžalovaného. Sama opakovaně v podrobnostech popsala, že situace pro ni byla neudržitelná, uvažovala dokonce o tom, že výrazně ublíží obžalovanému, že jej píchne nebo dokonce naznačovala svoje rozhodnutí skoncovat s vlastním životem. Výsledkem jednání obžalovaného bylo to, že nezletilá K. na prahu svého dospívání, tedy jednoho z nejproblematictějších životních období, trpí posttraumatickou stresovou poruchou, která ji bude nepochybně limitovat v dalším životě. Nelze přehlédnout ani následky, kterým bude muset čelit nejen v průběhu svého dospívání, ale také kdykoli v budoucnu v rámci svého společenského zařazení v místě bydliště, ve škole, potažmo v budoucím partnerském životě a v rodině, na kterou, jak sama řekla, byla velmi fixovaná. Všechny tyto skutečnosti zohledňoval nalézací soud také při úvaze o trestu, když stupeň společenské škodlivosti trestného jednání obžalovaného je mimořádně vysoký a v případě, že by obžalovaný netrpěl sexuální deviací, která znamenala snížení jeho přičetnosti, byly by odůvodněny úvahy o podstatně přísnějším nepodmíněném trestu odnětí svobody. Ze zákona byl obžalovaný zařazen pro výkon tohoto trestu odnětí svobody v trvání 7,5 roku zařazen podle § 56 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku do věznice s ostrahou. Obžalovanému je vyměřen trest nepřevyšující 8 let a tím nejsou splněny podmínky pro zařazení do věznice se zvýšenou ostrahou.

23. Vedle nepodmíněného trestu odnětí svobody byl obžalovanému uložen také trest propadnutí věci, a to obou počítačů, jak notebooku značky Fujitsu Siemens, tak notebooku značky Dell včetně příslušenství, neboť se prokazatelně jedná o věci, které obžalovaný užil ke spáchání trestných činů, když na nich především přechovával rozsáhlé materiály s dětskou pornografií a

v jednom případě sám krátký videozáznam také pořídil. Podle § 70 odst. 6 trestního zákoníku propadlé věci připadají státu.

24. Vedle nepodmíněného trestu odnětí svobody a trestu propadnutí věci, rozhodl soud s ohledem na charakter spáchané trestné činnosti a především s odkazem na závěry znaleckého zkoumání, které se týkalo duševního stavu obžalovaného uložit J. K. také ochranné léčení. Podle § 99 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku může soud uložit ochranné léčení, jestliže pachatel trestný čin spáchal ve stavu vyvolaném duševní poruchou a jeho pobyt na svobodě je nebezpečný. Ze závěrů znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie a sexuologie, jakož i z osobního výslechu soudní znalkyně MUDr. R. H. u hlavního líčení, bylo jednoznačně zjištěno, že obžalovaný J. K. trpěl polymorfní sexuální deviací, která obsahuje prvky sadomasochistické, ale i pedofilní. Soudní znalkyně navrhla uložení ochranného sexuologického léčení v ambulantní formě s upozorněním, že pokud se obžalovaný léčbě nepodrobí, není vyloučeno opakování stejného jednání. Nálezací soud považoval návrh soudní znalkyně za zcela důvodný, a proto ve smyslu ustanovení § 99 odst. 4 trestního zákoníku rozhodl o uložení tohoto ochranného sexuologického léčení ve formě ambulantní. Důvodně lze očekávat, že vedle dlouhodobého nepodmíněného trestu odnětí svobody splní uložené ochranné sexuologické léčení mj. účel zákona, ochrany společnosti před opakovaným obdobným jednáním obžalovaného.
25. Poškozená nezletilá K. K. se prostřednictvím své zmocněnkyně připojila s nárokem na náhradu nemajetkové újmy ve výši 819.623 Kč. Tento návrh byl učiněn včas a řádně, tedy před zahájením dokazování u hlavního líčení. Uplatněný nárok na náhradu nemajetkové újmy však nebyl doložen adekvátními důkazy. Ani částečně nemohl nálezací soud tomuto návrhu vyhovět, a proto v souladu s ustanovením § 229 odst. 1 trestního řádu odkázal poškozenou s nárokem na náhradu nemajetkové újmy na řízení ve věcech občanskoprávních.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů od jeho doručení k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho dotýká, zúčastněná osoba pro nepravost výroku o zabránění věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody.

Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí (§ 246 odst. 1, odst. 2 trestního řádu).

Odvolání musí být ve lhůtě uvedené v § 248 trestního řádu nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu prvního stupně také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku, nebo řízení, které rozsudku předcházelo.

Brno 4. prosince 2017

JUDr. Jaroslava Bartošová v.r.
předsedkyně senátu